

Vergeef...

Voor Ieders Vrijheid

Liefde...

Wie ben ik?

Ik ben de stemgegeven stilte; de stem schreeuwend in de nacht. Ik ben hem die je niet durft aan te horen. Ik ben de stem die je bent verloren. Ik ben de empathie van Moeder Natuur, maar ook Vaders vrijheidsvuur.

Ik ben de stem van al Haar pijn en het begin van al we zijn.

Ik ben de verkrachting geluid gegeven. Ik ben de koorts tot wanhoop gedreven. Ik ben de huil van de leeuw die is verhongerd; de vis worstelend tegen gif; de mens die in z'n laatste adem "Liefde" zucht; de mensheid voor oorlog op de vlucht.

Ik ben je zorgen, maar ik zie. Ik ben je woede, zonder fobie.

Ik ben je geweten, je woede, je wroeging en angst. Ik ben je hoop, je geloof en verlangen naar dans.

Ik ben je ongeleefde leven: als Gods' hart en mond en handen. Ik ben de wraak voor al het valse. Ik ben de cobra's tong en tanden.

Ik ben de eerste gong van 11 uur. Ik ben de dooper van het laatste uur.

Ik ben als anonymous, een waarheidszoeker, als Jesus Christ en V.

Ik ben het begin van het einde van het ego...

Ik Ben Die.

Inhoud

Inleiding.....	6
De schizofrenie van mens en maatschappij.....	14
Fictieve samenleving	15
Een collectief gescheiden eenheden	20
Intentioneel onbewust manifesterend	27
Scheiden doet vernietiging ontstaan	39
Onderscheid creëert hiërarchie	52
Hetero hypnotisch goedgekeurd	57
Onbewustzijn, onbewustdoen	59
De blinde geleide	61
Onderwijs, onderwijzer, onderwijsheid.....	66
Onder wijs.....	68
Richten zonder Wijze	70
Onder wijsheid.....	76
Educatie zonder leereffect	81
Vernauwd door geconditioneerde concentratie	84
Non-conformiteit bestraft	90
Bezint eer ge begint	97
Naar buiten kijken.....	106
Bedrijfsschool.....	109
Afgescheiden van zelf.....	113
Vormgeving zonder zingever	116
Een school individuen.....	117
Samenscholingscomplex.....	118
Strafregels	123
Strafpest	128
Potentieel zonder potentie.....	131
Onbevraagd blijft onbeantwoord	136
Eindeloos circulaire bezigheden	138
Zelfdenkendheid denkt woorden zonder associatie	142
Afgeschermde grootsheid	145
Verloederende politieke vertroebelingen	149
Verleidelijk geleid	151
Vermakelijk afgeleid	153
Traag ingeperkte vrijheid.....	156
Symbolisch gekoppeld.....	158
Verankerd zweren	159
Oorlog over vrijheden.....	162
Legaal gedomineerd.....	165

Doortrapt labyrinthiek	169
We vergeten er een	174
Stemmen zonder geluiden	181
Eerlijk afgestemd	185
Ego Maximus	188
Monetaire monsters	191
Waardeloze waardevergroting	193
Vast in verzinsels	196
Onverdeelde hoop	204
Te moeilijk in mijn voordeel	206
In tweeën gedeeld	209
Controlerende macht	211
Delen is niet verdelend	217
Waarde zonder waardigheid	218
Afgedichte openheid	220
Goedkoop is duurkoop	225
Digitaal verankerd	230
Geldig wetsmisbruik	237
Vrijheid is systeemloos	239
Geen systeem	246
Vrede met vechters	250
Gevechten om tolerantie	253
Natuurlijk is niet wetteloos	260
Blazen op de terreurfluit	271
Opgeofferd of afgeslacht	273
Subtielere herhalingen	276
Game over	284
Oorlog om de Ware	289
Wolken rond de piramide	297
Verloren paradijs	301
Bevrijde ruimte	312
De Dag Des Oordeels - De Renaissance van Overgave	321
Lente van een apocalyptische religie	322
Vernederd tot overgave door onderwerping	327
Volgelingen van een valse religie	328
Eenheidsbeeld voor velen	328
De minds' identiteit is z'n religie	331
Verlichting is je natuur	333
De verkeerde oorlog	335
Van onschuld naar psychose	338
Onderbewust egoïsch beschermend	340

Zelfverdedigend tegen de eigen natuur	343
Verraden en opgegeven	344
De laatste religie	346
Psychose als apotheose	347
Verkrachte spiritualiteit	348
Spiritualiteit is zonder Meester	352
Jihad zonder haat	355
De Hajj is naar binnen	358
Faciliteren is verraad aan het Hoogste	358
Infiltratie volgens globalistisch plan	359
Globalislam	362
Het valse lied	364
Alleen de dood discrimineert niet	366
Het onnatuurlijke wordt verslagen	367
Negatief bestreden negativiteit is traumatiserend	372
Concentrisch gelaagde sociale druk	377
Eeuwig ideologische oorlog	377
Onderwerping van Overgave is Onmogelijk	382
Overgave is de spirit van een vriend ontspannen mind	389
Goed Slecht	394
Openlijk occultisme is ook cult	401
Van persoonlijkheid naar menselijkheid	411
Een masker zonder gezicht is niet onzichtbaar	412
Doortrapt anti leven	415
Twee rechtsystemen, geen gerechtigheid	420
Methodologisch occultisme	423
Het beest heeft geen vrijheid	442
Geen onderwerping, geen trauma, geen terrorist	443
Spirituele non-religiologica	445
Gezichten met en zonder masker	447
Word wakker, je staat in brand	461
De psychologie van onmenselijkheid	468
De magie van occulte illusie	472
Een meester misleider is geen Meester	477
Wees geen djinn, wees een Sufi.	478
De sabotage van zelfdelende welvaart	488
Genormaliseerde faculteiten	491
Je ziet niet groot genoeg	493
Beschermde vrijheid of onbeschermde gevangenschap	495
Geen ideologie, geen identiteit, geen religie	501
Persoonlijk geïnverteerd	505

Het kan niet.....	507
Geen-een is Een	508
Onbewogen bewogen.....	509
Een ander leven.....	510
Gedicht in gebed.....	513
Levende onschuld	513
Face your fears.....	514
Angels weep.....	515

Inleiding

Duizend keer keer "Nee!" en het is over.

Alleen bloemen wil ik met je delen. Slechts een geschenk wil ik je geven; als geurende rozen vol met leven. Om het verhaal van onze levens, een moment in de zon te geven...

Kom, schraap je moed bij elkaar; het leven is te kort: maak dit... Ik zal niets anders van je vragen; ik zal het alleen dragen, zoals ik voor jou leef alle dagen...

Verloren in duisternis is de onschuld. Dromen vervliegend, los ik op. Harts' deuren zijn voor eeuwig gesloten en de stroom is gestopt met leven.

Stervend zet mijn hart mij neer. Ik kan niet meer, ik kan niet meer...

Maar we gaan niet ten onder, we komen slechts op. We zullen eeuwig leven kennen als onszelf. We gaan slechts eeuwig vrij zijn.

Vertrouw, het einde van alle oorlog is nabij...

Dit boek gaat over rozen; dit boek gaat over hun geur. Dit boek laat je rozen vasthouden, maar haalt je hand dan op en neer. Dit boek gaat over rozen en hun geur is overal aanwezig.

Dit boek gaat over rozen, maar hun doornen doen je zeer.

...en zo begint het...

Wat als... Wat als de moderne mens als geen ander volk ooit de mogelijkheid heeft zichzelf te bevrijden van al z'n lasten, maar het niet gebeurt. Wat als we de kans hebben om alle honger van de wereld te halen in één jaar tijd... maar we niets doen. Wat als we alle mogelijkheid hebben om een golf van verandering de wereld over te jagen die alle armoede kan doen verdwijnen als stof in de wind... maar we het niet doen. Want we hebben het gereedschap en de kennis en de wil... maar het niet gebeurt. Wat als...

Verreweg de meeste mensen willen de wereld verbeteren, maar er lijkt geen einde aan de problemen die er zijn en er komen er slechts meer bij. Daarom is de bedoeling hier om een uiteenzetting te geven van de onbewuste mind in uiting: hoe het functioneert, waardoor we doen wat we doen. De bedoeling is om normaal maatschappelijk leven te spiegelen in het

hele waar het uit voortkomt en een beschrijving te geven waarom het niet harmonieus verloopt. De bedoeling is om een beeld te geven van wat het gemis aan zelfkennis ons heeft laten doen, samen met een weergave van de eenvoudige wijze waarop een en ander in jezelf gebeurt.

Het heeft geen zin om vingers te wijzen, want het geheel van de problematiek is intrinsiek aan het gebruik van systematiek om de mens te regeren: het probleem zit niet in de mens, maar in de systematische opzet van onze kennisstructuur.

Zo goed als alle mensen in alle geledingen van de maatschappij en de wereld als geheel, zijn normale, fijnbesnaarde, eerlijke, integere mensen, nobel in intentie en eerlijk in het hart, maar onbewust en daardoor volledig onwetend over waar we met z'n allen aan meewerken en volledig onbewust dat onze intenties niet de bedoelingen zijn die we bedenken.

Het is vreemd, maar als de hele wereld Nederlands zou zijn, dan zou iedereen exact leven zoals ze nu ook willen. Het overhalen van iemand om anders te leven is het meest zinloze wat een mens kan doen, want je leeft dan beiden niet je eigen leven. Maar ook in Nederland gaat het niet goed. Langzaam integreren we niet naar meer vrijheid, maar naar meer systematiek en meer onderdanige gehoorzaamheid, ten koste van eigenheid.

Langzaam, maar incrementeel, zien we ons onderwijs niet leiden naar het openen van meer en meer individuen, maar naar het angstig ontwijken van, of accepteren van, alles wat niet-eigen is.

De problemen voortkomend uit gedwongen culturele integratie, zijn niet de enige problemen. We zijn namelijk maatschappelijk niet ingedeeld in culturen, maar in functies met labels... en het zijn overwegend functies die blind uitgevoerd worden, terwijl de moraliteit ervan de zinvolheid en vervulling ervan, ver te zoeken zijn. We hebben alles en iedereen leren profileren met labels, waardoor we slechts oppervlakkige interacties met elkaar hebben, op basis van aangeleerde betekenissen... *die meestal fout zijn*. We voeren ons werk uit, maar er zit veel oneerlijkheid, onvermogen en onverschillige acceptatie in. Iets wat niet altijd goed te zien is, omdat Nederland zo vrij is. Nederland is een van de vrije gebieden van de wereld waar vrijheid niet losgelaten wordt door de bevolking, waar vrijheid herinnerd wordt, maar als we niet uitkijken, bestaat het straks *uitsluitend* nog in herinnering.

VRIJHEID STERFT ALTIJD IN JE HANDEN.

Nederland is een van die tolerante plekken op de wereld waar altijd plaats is voor alle volken... *behalve voor hen die het kapot willen maken*. Nederland is een model voor de

wereld, maar de wereld past er niet in, want het hoort overal zo te zijn... dat is: vrij en naar eigen zin van de lokale vreedzame bewoners.

Maar Nederland lijkt daarin tegenwoordig wel een sociologisch experiment, waar de machten uitproberen hoe ver een bevolking kan gaan, als uitsluitend nog cult gedachtegoed wordt toegevoegd.

En zelfs dan probeert een Nederlander zich niet eens te beschermen, maar probeert hij de ander over te halen om anders te zijn.

Religieus of niet, wat doet het er toe? Toch? Mens is mens... Het is niet langer helemaal waar. Er zijn dingen veranderd die niet naar het vrijere leiden, maar die naar systeem gevangenschap leiden, juist door het feit dat de verschillende religies allemaal gehackte constructies zijn die tot de hypocrisie van een identiteit leiden. En die worden nu tegen elkaar uitgespeeld.

We glijden daarom langzaam naar een gevangenis genaamd "vrijheid". Maar gelukkig is Nederland niet zo tolerant als we wel denken en zeker niet als het om de eigen Nederlanders gaat. Doordat we overal regels voor krijgen en we alles maar blijven accepteren, zijn we zelfs gaan accepteren dat de vrijheid wordt ingeperkt die de acceptatie van al het andere nou juist mogelijk maakt.

En die vrijheid, die acceptatie van al het andere mogelijk maakt, bereikt z'n punt waar de uitzondering de regel gaat bevestigen... En dat betekent niet dat we moeten gaan vechten voor vrijheid: het betekent dat *wij vrijheid zelf* zullen gaan bevrijden van z'n laatste bedreiging, door het te leren te beschermen...

Want vrijheid betekent dat je *alles* mag, en dat betekent dat *iedereen* alles mag, maar dat betekent dus ook dat niemand een ander daarvan mag weerhouden... waarmee dus *niet* alles mag in vrijheid, door z'n eigen absolute hoedanigheid.

Vrijheid beslaat je *eigen* leven: *jouw* leven. Vrijheid mag geen vernietigende werking hebben op zichzelf. Vrijheid is de expressie van de natuur. Vrijheid kan uitsluitend natuurlijk vrij floreren. Dat wat vrijheid verhindert vrij te zijn, vrijt niet. Vrijen is wat vrijheid doet. Vrijen met vrijheid is vrij zijn om vrij te zijn. Om in vrijheid vriend te zijn, is om waarlijk vrij te zijn. Natuurlijk vrij, als vakantie-vrij, maar het is een vrijheid geworden die niet langer leidt tot vriend vrij zijn, want er zijn vernietigende mogelijkheden die nu worden toegestaan door onze accepterende vrijheid.

We zien vele vrijheden voor onze ogen desintegreren: dingen waar onze ouders en grootouders zich voor hebben ingezet, terwijl ze aandacht nodig hebben om in leven te blijven. Ze zeggen wel: "Niets is vrij in vrijheid", maar dat is juist de reden waarom we denken dat vrijheid iets moet kosten, want de werkelijkheid is: alles is vrij in vrijheid, maar niets moet inbreuk op *elkaars* vrijheid doen.

Het is niet dat het niet goed gaat in ons land, maar het wil maar geen feest worden. De zinvolheid van eenieders leven wordt obscuur gemaakt door de systematiek van onze

verplichte werk- en ontwikkeltrajecten. Iets wat op de lange termijn zal zorgen voor onthechting, verlies van zelfredzaamheid en onvermogen tot de opbouw van eigenwaarde, relatie, identiteit, community en cultuur, in plaats daarvan kweekt het slechts conformiteit aan politieke en religieuze correctheid en maatschappelijke noodzaak.

De praktisch oneindige stroom oorlogen en conflicten in de wereld, komt voort uit het feit dat bijna alle strategisch gesitueerde organisaties, medewerkers hebben die lid zijn van “eigen clubs”, buiten alle wettelijke regelingen om. Organisatie zonder officieel karakter, die al eeuwen bezig zijn details te veranderen in alle geledingen van maatschappelijk leven, om het geheel van de menselijke inspanningen te ondermijnen, om het in een globaal piramidesysteem te kunnen fuseren. Deze groeperingen zijn een van de redenen waarom de mensheid in oorlog en conflict blijft hangen, terwijl de rest van de mensheid hier noch behoefte noch noodzaak voor ziet.

Het is de kennis van de functionaliteit van het onderbewuste van een egoïsche mind, waarmee we bespeeld worden. Het is waarmee we een ideologie aangeleerd kunnen krijgen die negatief is, terwijl het zich als deugdelijk positief voordoet. Het zal moorden als daad voor een “groter goed” benoemen en het zal dat zelfs compassie kunnen noemen. De maatschappelijke wereld heeft ondersteboven gsystematiseerd kunnen worden, ondersteboven ten opzichte van de natuurlijke mens die dit alles bouwt. De mens laat zich vervolgens binden door de constructie die hij daarmee zelf neerzet. “Het systeem” wordt belangrijker gevonden dan de mens die erdoor denkt dat het zijn leven beter zal maken, waarmee de mens ondergeschikt is gemaakt aan de systematiek van ons eigen leven.

We leven op een wereld waar alle mensen in werkelijkheid vrienden van elkaar zijn en willen zijn. Een wereld waarin compassie en genade voor de overgrote meerderheid de boventoon voeren in hun leven... maar het is tevens een wereld waarin conflict georkestreerd blijft worden vanuit de schaduwplekken, waardoor een hartelijke benadering van elkaar niet bewerkstelligd kan worden.

Achter de plekken van macht wordt iedere poging van de mensheid om zich op wezenlijke manier met elkaar te verenigen telkens weer ongedaan gemaakt... het is iets wat zo gebeurt, want als we als mensheid eenmaal onze eenheid beseffen, dan is er geen macht meer te verdelen.

Om het eenheidsbesef van de mensheid tegen te werken, wordt gebruik gemaakt van kennis van oude wijzen, verlichte Meesters, Christussen en Boeddha's, die ze daarmee in alle tijden hebben verraden, beroofd en vermoord. Hele stammen en volkeren die leefden naar dit soort “oude” zelfkennis zijn uitgemoord en hun kennis werd gestolen. Die kennis wordt tegen de rest van de wereldbevolking gebruikt om ons te gebruiken voor functionaliteit en nuttigheid, terwijl de zin van het leven ons volledig ontgaat.

Zelfkennis begint opnieuw de wereld in te komen en het wordt door velen begrepen, waardoor we er met z'n allen ook weer uitkomen, door de werking van de systematiek te gaan doorzien, en waarmee we onze eigen controle over het groter geheel gaan beseffen; want mensen geven hun eigen macht weg door hele specifieke mentale processen. Processen die in de individuele mens spelen, maar die echoën door het universum en tot manifestatie ervan leiden.

Het werk van hen die de mensheid naar piramidesystematiek leiden, onder andere via multiculturaliteit, politiek minderhedenbeleid en gedwongen integratie, zijn onvermoeid geweest en in alle bezigheden van de mens zijn de effecten ervan terug te vinden. Er zijn te veel onderwerpen om ze allemaal te bespreken, maar de systematiek kan wel degelijk begrijpelijk gemaakt worden, want de schade die het doet aan de identiteit van een mens is direct in eenieder zelf waar te nemen.

We zoeken slechts de waarheid, en geen boek kan daarin ooit compleet of foutloos zijn, dit boek is daarin niet anders. Het is slechts een poging om dichterbij de waarheid van de problematische wereldsystematiek te komen. Mijn poging tot een theorie van alles en de waarheid achter wereldpolitiek en religie. Een poging om de waarheid van *iets* van het leven en de wereld te beschrijven. Daarom, laat ik het zo zeggen: alle volgende onderwerpen zijn met elkaar verbonden en hebben parallellen, kruis doorsteken, overlappen en zijn aan elkaar gerelateerd op operationele wijze, systematiek en achterliggende methodologische opzet, maar het is allemaal slechts bij benadering zoals beschreven...

Je kan eraan blijven meewerken zoals het nu gaat; je kan dit in het geheel niet willen zien, maar het is een feit: de mens die de wereld bouwt en in stand houdt, is de mens die er zelf niet in gekend wordt. We zijn slechts namen en nummers, al vanaf geboorte. Het is het directe relaas van de conditionering van de mentale vermogens van de mens, dat we werken in enorme piramidesystemen die ons vervolgens op onze plek houden en het onmogelijk maken om ons op hartelijke manier voor elkaar te laten zorgen. De gehanteerde systematiek maakt de machtigen machtiger, ten koste van de mensheid, de planeet en al eruit voortkomt.

Je kan de verkozen methodologie echter niet zomaar breken zonder jezelf te breken en de systemen om ons heen. Het geheel zal slechts een nieuwe invulling willen krijgen, want er mist maar één element in alle ondernemingen die de mens zich heeft aangemeten, en de noodzaak om dit element te herintroduceren in de beweegredenen waar besluiten mee tot stand komen, is de verandering die de vrij-delende maatschappelijke wereld in gang zal zetten... en daarmee het inzichtelijk denken en de rechtschappen mens... en dat element ben jij.

Je zou kunnen zeggen: “Het goede” dient te gaan prevaleren, waardoor “het kwade” niet meer kan blijven bestaan... het daadwerkelijke goede; het deugdelijke goede: het natuurlijke en het wezenlijke... En het daadwerkelijke kwade is het gebruik van de symbolische waarden van “goed en kwaad”, door de egoïsche constructie van oninzichtelijkheid, die de persoonlijkheid is. Het deugdelijke goede heeft niets te maken met de symbolische waarden van hun mentale surrogaat: het heeft niets te maken met “het juiste doen”, volgens enig principe of morele maatstaf. Moraliteit is slechts te vinden in je hartelijke gedrag, want moraliteit kun je niet intellectueel leren. Moraliteit is ook niet juridisch te omschrijven. Moraliteit heeft geen vaste omheining. Moraliteit is congruent met je gevoel van liefde, maar per definitie niet met de mind. Moraliteit is dynamisch en dus niet te beschrijven.

Moraliteit laat zich slechts aanwijzen, door de beschrijving van de vorm. Welke vorm heeft het nu? Daar kan iets over gezegd worden. En dan is het al weer anders. Welke vorm heeft een golf op de zee? Hoe kan je het omschrijven? Moraliteit is van het moment.

Net als een rechtbank, geen rechtspraak kan houden zonder fout te zijn, doordat rechtspraak suggereert dat rechtschapenheid impliciet is. Maar rechtspraak is vaker fout dan goed, want het is blind, en het gaat daar zelfs prat op. Rechtspraak is blind voor emotie, liefde en hart; het gaat slechts om het balanceren van schalen: geld aan de ene kant en geld aan de andere kant. Maar moraliteit en empathie of sensitiviteit zijn er ongehoord, want rechtspraak is niet alleen blind, het is ook nog eens zonder hart.

Moraliteit is de herkenning van deugdelijkheid, zoals herkend met de totale gevoeligheid van je wezen, gezien door een onbelast geweten van een ongetraumatiseerde mind.

Moraliteit komt voort uit welke situaties heel samenkomen, en het is daarmee afhankelijk van het moment.

En voor dezelfde reden: of iets “juist” is of niet, of iets moreel is, correct is, fatsoenlijk of wenselijk, kan daarom niet door anderen worden bepaald. Geen regering of regiem kan verantwoordelijk zijn voor “de wil” van een bevolking; alleen de lokale bewoners kunnen dat... Wie er daadwerkelijk de wortels in het land heeft.

Geen groep kan van afstand worden geregeerd, en niemand gaat ooit de wet volgen, als deze immoreel is voor een groep, omdat een andere groep dat slechts zo bepaalt.

Groepen bepalen zelf hun configuratie en als deze niet gewelddadig zijn, moeten ze allemaal kunnen. Het menselijk wezen wordt slechts slaafs door beperking. En zo'n mens zal dan uiteindelijk alle overtuigingen verwerpen... om terug te komen bij het morele van zichzelf.

Het deugdelijke goede komt voort uit iemand die zijn natuurlijke of wezenlijke zelf expressie geeft. “Goed” en “kwaad”, zoals we ze kennen, zijn slechts kenmerkend voor het

egoïsche. Niet begrepen, kan het “kwade” overheersen, maar eenmaal begrepen, verliest het al z'n kracht. “Het kwade” toont zich door verleiding en schijnheiligheid, status en hypocrisie, en net zo toont het zich als “het goede”.

Uitsluitend door meditatie, introspectie en zelfreflectie, kunnen de kaders van mentale structuren oplossen, waardoor langzaam maar zeker verandering komt. Als reflectie daarvan, zal de buitenwereld mee veranderen. De wereld verandert door de verandering van onze eigen innerlijke gestalte. De wereld verandert niet door een andere wereld te proberen te bouwen of te vechten tegen corruptie, armoede en oorlogen, terwijl we allemaal exact dezelfde blijven... het kan niet!

Al het problematische op de wereld is het werk van het ego... er is wat dat betreft geen groot mysterie hier aan het werk, maar een systematiek. De mirage van persoonlijkheidssymboliek, behoort slechts toe aan de abstractie van de mind, terwijl het mysterie van het bestaan toebehoort aan je wezen. Doordat we nooit het verschil kregen aangewezen, noch de mogelijkheid werd aangewezen om het levend te zien, konden er enorm veel externe reflecties van het ego “ongezien” ontstaan, omdat de werking van het ego niet werd doorzien.

Het online-materiaal over corruptie en geheimen, zet veelal aan tot verzet tegen regimes, corporaties, mogendheden etc., maar dat gaat niet het gewenste resultaat bewerkstelligen. Het probleem zit veel meer in de individuele mens, dan in het omgooien van machten... de machten zijn er juist op uit om je in opstand te laten komen, zodat ze kunnen ingrijpen en hun verdedigingslijnes versterken... terwijl we daar zelf voor betalen en het systeem onze kinderen gebruikt om zich mee te verdedigen.

WAAR JE MEE VECHT, VERSTERKT IN JE GEVECHT ERMEE.

Je kan de wereld om je heen niet op die manier veranderen. Het begint en eindigt bij jezelf en dat is tevens het mooie ervan. Er is geen macht in het universum die het kan tegenhouden, want we zijn het universum zelf. Wij zijn het Zelf. De perceptie van wat je denkt dat er aan de hand is, wordt slechts voor je georkestreerd om tot conflictsituaties te leiden... waarmee juist degenen die beginnen los te raken uit de grote groepshypnose, uit de weg kunnen worden geruimd. Laat je niet uitlokken, maar ga aan het werk met jezelf... en doe *dat* samen met anderen. Het gevecht met de problematiek bevestigt de machtsstructuren slechts en verstevigt ze.

Hier in dit deel, ga ik dus even het non-gevecht met de hele wereld aan, met een pen, met woorden en met taal... om onderwijs, politiek, industrie en religie, voor je te overstelpen met de waarheid.

Als je een bewijslast wilt, zal je zelf een en ander moeten uitzoeken, want er is teveel te zeggen... daarom ga ik uitsluitend dingen gewoon benoemen, en als je het niet begrijpt, dan is het aan jezelf om te onderzoeken of het zo is als ik hier beschrijf.

Je zou dit boek een werk van fictie kunnen noemen, omdat het je meeneemt voorbij wat mogelijk lijkt te zijn, maar het is dat niet, het is exact wat slapende oren moeten horen om wakker te worden.

Misschien weet je niets over wat hier staat en zal je het geregeld niet eens geloven... maar toch ga je het begrijpen en daarmee zal je beslissingen kunnen nemen die verstrekkende gevolgen kunnen hebben voor de wereld van mensen, over allerlei taboeonderwerpen, aangesproken en verhandeld tot uitspraken voor een mensheid in grote moeilijkheden... want er moet iets over gezegd worden, er moet een begin mee zijn, want mensen vergeten hun menselijkheid tegenwoordig hun leven lang.

Niets kan je nog helpen als je begrijpt wat hier staat, om de manipulatieve wereld te gaan doorzien voor wat die is en welke beslissingen genomen moeten gaan worden om de wereld van de last van het menselijk ego te gaan bevrijden. Een miljoen vragen zullen erin je opkomen... en zo hoort het te beginnen... zo zal het voor je beginnen, want zo begint het voor iedereen, met vragen... vragen waar je het antwoord op binnenin je kunt voelen weerklinken, maar die je tegelijk niet goed kunt bevatten, omdat je er niet op bent afgestemd en doordat je hebt leren negeren wat je alle antwoorden presenteert.

We hebben geleerd te luisteren naar de logica en ratio van symboliek, maar niet naar de levende vibraties van intuïtie. Als je nog niet begrijpt, moet het je worden verteld, maar als je niet begrijpt wat je wordt verteld, zal je je mind moeten doen schudden op z'n grondvesten, om het begrip in je te laten ontstaan. Daarom ga ik hier je vuur proberen te ontsteken, om in het volgende deel op je te blazen tot je ontvlamt.

Laat ons de allerbelangrijkste taak voor de ontwikkeling van menselijk leven, vooraan zetten: liefde. Liefde, een apotheose voor de mensheid om te bereiken, en ego, een versplinterende blinde demoon om af te schudden. Laat het gezegd zijn, dat alles wat van wezenlijke waarde is, *niet* weerloos is... en alles wat waardeloos is, zich *niet* verweren zal tot het einde. Met wat je hier lezen gaat, krijgt het “weerloze” ogen, en kunnen de onverwezenlijkheden in je innerlijk, vanuit je dromen, de wereld in gaan komen, waarmee het waardeloze als dode bladeren zal gaan.

Iedere roos heeft doornen

Dat is hoe het hoort

Ze prikken soms tot bloedens toe

Ze zijn nou eenmaal van die soort

De schizofrenie van mens en maatschappij

De mens is schizofreen... niet sommigen, maar sommigen niet. Het is praktisch gezien een verplichte bijkomstigheid om in de maatschappij te mogen meedoen. Het blijkt, we moeten allemaal tegen onszelf gekant zijn: één deel van je doet wat je niet wilt, via aangeleerde kennis, en het andere deel kan zichzelf niet uiten, doordat emoties tot taboe zijn gemaakt. De bevolkingen van de wereld *willen* elkaar helpen, maar kunnen niet, gedeeltelijk door onze eigen schizofrenie. Een schizofrenie die naast het ontstaan van een persoonlijkheid, geboorte geeft aan de overheden en machtsorganisaties van de wereld, die vervolgens gekant zijn tegen onszelf, doordat onze persoonlijkheden gevuld zijn met informatie die de noodzakelijke aanwezigheid van de machthebbers bevestigt. We krijgen het zo geleerd en zonder zelfkennis blijkt het desastreus.

Geboren worden op deze aarde, betekent blootgesteld worden aan verplichte maatschappelijke ontwikkelingstrajecten en verplichte religies en verplichte culturen en verplichte systematiek en verplicht geld... maar het wordt genegeerd dat hierdoor egoïsche structuren geformeerd worden... waardoor opleidingen slechts trainingen zijn om te leren denken in de terminologie en redematies van een ander, waarmee een volk en bestuurders in perpetuum status quo van machtsverschil blijven, maar waardoor een collectieve schizofrenie is ontstaan.

*Geloof niets,
maar twijfel aan alles.
Twijfel zelfs aan de twijfel
en ga beide te boven.*

Fictieve samenleving

Zo gescheiden als we leven van elkaar, zo gescheiden zijn we van onszelf, maar niets en niemand kan werkelijk gescheiden bestaan op een wereld waar we allemaal uit voortkomen. We komen nu eenmaal allemaal voort uit één wereld, uit één universum, als één ras. Verschillend als we allemaal zijn, is er geen verschil tussen ons. We komen niet van een andere planeet en we zijn hier niet als DNA experiment van buitenaardse wezens; we zijn hier niet uit geboetseerde klei ontstaan door magische spreuken, maar we komen evenmin zomaar uit het niets; we zijn niet uit zonde geboren, noch gaan we naar hemel of hel. Het geheel is niet magisch, maar mysterieus, en alle beschrijvingen ervan in heilige, gnostische of esoterische teksten, zijn zowel van toepassing als niet.

De eenheid die het universum is, is ook in ons. Zoals wij erin zijn, is het in ons, maar door dat te ontkennen, in plaats van te ontdekken, blijft de mensheid zichzelf verdelen totdat niemand meer gezondheid, heelheid of rust zal kennen. De eenheid die het universum is, is de eenheid die we zijn, maar het is niet de eenheid van politieke Unies, het is de eenheid van het menselijk hart.

De politieke eenheid is een clustering van macht voor de weinigen, ten koste van de ware eenheid van de velen. Het is er een die zich overal falend toont, maar die zich zal verdedigen tot het einde ervan daar is, want het is een reflectie van het ego en het zal zich verdedigen tegen zijn eigen afbraak, terwijl het toch zal gaan.

DE UITERLIJKE MAATSCHAPPELIJKE WERELD IS SLECHTS EEN REFLECTIE VAN DE INNERLIJKE MENTALE BELEVING.

De maatschappelijke standaard en verdeling van de wereld, in landen en werelddelen, of Unies en regio's, zijn voortgekomen uit- en reflecties van- het ego. De eenheden, voortkomend uit het ego, bestaan afgescheiden van het geheel. Het ego zal daarom geen stand kunnen houden, wanneer de waarheid ervan duidelijk wordt. Als een mens groeit, zal hij zich ervan bewust worden dat dit zo is, en daarmee verdwijnt het, want het was onecht en wanneer het als onecht ervaren wordt, verdwijnt het... het ego is slechts een symbolische constructie om je tonen wat je onderweg in je leven gemist hebt. (*Zie Deel I – "Identiteit of non-entiteit".*)

Denken dat de maatschappij een iets is, is net zo een valsheid. "De maatschappij dat ben jij" is een van de uitspraken die door de overheid hier werd gebruikt, maar hoe kun jij de maatschappij zijn? Er wordt mee bedoeld dat we er samen aan werken om het te maken en in stand te houden, en dat is zo, maar daarmee houden we dus ook de conflicten en

verdeling die eruit voortkomen in stand. We kunnen die problemen dan ook niet oplossen met het ego intact. Het bestaan van het ego heeft er juist voor gezorgd dat de problemen er zijn. Door de problemen direct aan te pakken zullen ze er slechts groter door worden, want je persoonlijkheidsconstructie wordt er meer complex door, waardoor, uit reflectie, de “oplossingen” voor de symptomen van het ego, slechts nieuwe problemen zijn. We kijken consequent niet naar onszelf en daarom *kunnen* de problemen niet kleiner worden, slechts ingewikkelder.

De maatschappij is een abstractie, net als het ego, maar jij bent een natuurlijk wezen. Door de maatschappij te zien als jezelf, is als de abstractie van de maatschappij in je mind aanwijzen en je ervoor verantwoordelijk maken. Die verantwoordelijkheid kun je niet nemen zonder je eigen ego in stand te houden. De ratio maakt gebruik van je intellectuele ideologische zienswijzen en het ego is de persoonlijkheid die nu door de ratio in stand gehouden wordt. In die zin, is de maatschappij een reflectie van je mind, maar *jij* bent veel meer. Er is als zodanig geen werkelijk “iemand” die het ego is; er is een wezen die niet beseft *wat* het ego is. Exact zo is er ook geen maatschappij, maar zijn er steden; steden gevuld met mensen die de steden niet zijn, maar die gevuld zijn met minds die het idee hebben een persoonlijkheid te zijn... maar die in werkelijkheid niet de persoonlijkheid zijn. Het zijn naar buiten gerichte reflecties: projecties.

Jouw verantwoordelijkheid is om te voorzien dat de abstractie van het ons geleerde, slechts uit reflectie, abstracte concepten in het “leven” roept. Abstracte concepten die nergens bestaan, behalve in de mind. Je kan een steen op een andere steen leggen en een stad bouwen, maar geen maatschappij. De maatschappij is een concept: het is niet aanwijsbaar en niet aantoonbaar bestaand. Het is de naam voor een gebied, waar een bepaalde symbolische groepsidentiteit en groepsfunctionaliteit heerst, waar een bepaalde cultuur is. De maatschappij is de naam voor de soort van mentale toestand die instituten, onderwijs, religies en machtsorganisaties, in een gebied hebben doen ontstaan. De maatschappij is de reflectie van persoonlijkheden, of, anders gezegd, de in een groep gecreëerde ideologische persoonlijkheidskenmerken, creëren, uit projectie, de maatschappij. De mentale toestand die zich per groep, land of regio manifesteert als eenduidige persoonlijkheidskenmerken, worden vervolgens tegen elkaar uitgespeeld, om zodoende de mensheid voor eeuwig op één been te laten staan. Een situatie die ons nooit gaat laten verenigen met elkaar, maar slechts zal worden samengevoegd in politieke Unies en opnieuw zal worden verdeeld in regio's... om uiteindelijk in iedere regio een nieuwe eigenaar te geven, voortkomend uit een van de dynastieke families... En terwijl de bevolkingen overal een wirwar van identiteitsstrijden met elkaar voeren, die gepolitioneerd gaan worden, met alle ellende van dien. Nemen ze via de Unies en regio's iedereen de soevereine rechten af, om het tot een nieuwe wereld orde te laten leiden.

De maatschappij is een samenlevingsverplichting, waarin het feit dat we er samen leven, niet maakt dat we er samen leven. Een groep mensen samen, maakt geen maatschappij of samenleving. Het woord maatschappij doet suggereren dat het een eenheid is, een ding

zelfs, een iets, maar het functioneert niet als een eenheid... er is veel te veel conflict en intolerantie om dat te kunnen zijn. De maatschappij is ook geen ding; het is nergens te vinden. Een maatschap is een samenwerkingsverband. De maatschappij is een leer-woon-werk-verplichting, waarin we apart van elkaar functioneren: het is een apartfunctionering, die we slechts een samenleving noemen.

Velen die de verplichte schizofrenie van maatschappelijk leven niet wilden, zijn eruit weggegaan om een eerlijker leven te kunnen leiden. Sommige werden liever zwervers of trokken weg als eeuwige wereldreizigers of gingen de wildernis in. Velen wier ogen open gingen, begrepen dat er niets te zeggen is wat je ervan kan weerhouden te doen wat je doet. Je wezen wil echter niets van de dingen die we doen. Je wezen heeft er noch belang bij, noch heeft het zin voor je wezen om zo te doen als we doen.

Het lijkt allemaal nodig om de wereld zo neer te zetten als we doen, maar het is ons slechts zo geleerd. Ondertussen zijn we de connectie met onze eigen natuur kwijtgeraakt en is er veel kennis verloren gegaan, die de zin van ons leven had kunnen aanwijzen.

Het mechanische en systematische van ons leven en werken, is daarom een zielloos iets geworden. De instandhouding ervan lijkt nuttig, maar de instandhouding ervan, is de bezigheid zelf geworden. Het heeft maar één doel en dat doel is noch voor jezelf noch voor de mensheid noch voor de zinvolheid van het bestaan: het is voor de overwinning van mens en natuur, door selecte groepjes elitaire personen, die geen oog hebben voor de vernietiging die dit veroorzaakt... en ze kijken niet achterom, terwijl ze eenieder verleid om die mentaliteit als apotheose van zelf toegewezen grootsheid te laten nastreven als nobelste der doelen.

DOOR DOELEN NA TE STREVEN LOOP JE IEDEREEN VOORBIJ.

We hebben er een communicatie voor leren hanteren die zuiver rationeel is, maar die de poëzie van het hart volledig ontziet. We hebben er een wereld mee gemaakt, die niemand tolereert die ook maar een enigszins buiten de dominerende zienswijze valt. We kunnen uitsluitend nog communiceren over onze kalenders, bezigheden en moeiten, maar de taal van emotie en gevoel wordt niet meer begrepen of gehoord, tenzij het is om iets of iemand, belachelijk of kapot te maken.

Om gevoelens en emotionele beleving te verwoorden, is een open verbinding met het hart nodig. Iets wat onherroepelijk tot frustraties en tranen leidt, omdat het hart pijnlijk genegeerd wordt in onze levens en de ruimte tussen ons en ons hart, alsmaar dunner wordt, door onze afgescheiden identiteit te blijven voeden en consequent onze bezigheden te blijven focussen op de rationele systematiek en objectieve pragmatiek ervan.

De andere kant van het verhaal is dat er, wat het hart betreft, geen communicatie mogelijk is op de manier die je kent. Het hart is een elektromagnetische “receiver”, het zendt *én* ontvangt. Het meest wezenlijke van onze intelligentie komt eruit voort, maar er wordt geen gebruik van gemaakt.

Wezenlijke communicatie vindt ook plaats door woorden, maar wordt net zo uitgezonden en ontvangen door je wezen. Je gemoedstoestanden worden door je hart om je heen geprojecteerd, in de vorm van een elektromagnetisch veld dat ook wel je aura wordt noemt. Je connectie met het geheel ligt onder andere daarin besloten. (*Zie Deel 3 – “Liefde”.*)

Op de rationele manier is er geen wezenlijke communicatie mogelijk tussen mensen die hun eigenaardigheid niet leven, want wat moet je zeggen als je niets weet van jezelf en niet beseft dat die projectie van elektromagnetische energie om je heen gebeurt of hoe je ernaar luisteren moet. Het enige waarover je dan kunt communiceren zijn je bezigheden en meningen, maar wezenlijke communicatie vindt niet plaats of gaat grotendeels langs je heen; het gebeurt buiten je gewaarzijn om, omdat je gefocust bent op dingen en gebeurtenissen om je heen, doordat je het wilt begrijpen en onthouden, om die kennis ermee te bezitten, waardoor je er een waarde aan koppelt en je er zo een persoonlijkheid mee bouwt. Alle mentale substituten die je nuttigheid en egoïsche kenmerken benadrukken, domineren nu. Het laat je wezenlijke eigenschappen onopgemerkt en ongezien.

Om je wezen op te merken, is een fijngevoelige oplettendheid nodig. Die staat opent je en maakt je toelattend voor alle anderen en wat je vanbinnen in jezelf krijgt aangereikt. Iets wat in de huidige culturen niet aanwezig is. Intolerantie en afgunst, zijn kenmerken van het ego... die kenmerken kun je gemakkelijk herkennen, maar de taal van het hart is onbekend.

Wie z'n eigen ego herkent, doet het verdwijnen en vindt zijn eigen wezen en daarmee zijn eigen uniciteit. Zo iemand beseft direct dat tussen twee mensen die beiden hun uniciteit hebben verwezenlijkt, er óók geen traditionele communicatie mogelijk is, want wat moet je zeggen als je zo anders bent dan een ander, en het weet. Zodra wij gaan praten over onszelf, doen we dat ter glorificatie van de eigen persoonlijkheid, om deze te bevestigen door er waardering van anderen of onszelf voor te krijgen, maar als je vanuit je wezenlijkheid “denkt”, is plots “de waarheid” belangrijk, en de persoonlijke symboliek valt er volledig door weg. Het is je al vaak gebeurt en het heeft je daarmee telkens getoond dat het kan verdwijnen! De manier waarop je dan communiceert is de enige wezenlijke, de enige die zinvol is. Non-verbale communicatie is meer menselijk dan de inhoud van wat we zeggen, en sociale wetenschappen en psychologie vertellen ons dat het meer dan 95% van de communicatie is, maar in alle vormen van kennisoverdracht is dat feit niet geïntegreerd. *Het is niet voor niets, want als je 95% ontkent, zal je verkeerd omgaan met alle kennis die je in je leven tegenkomt. Je zal 5% weten, en met 5%*

herkenningsmogelijkheid “juist” zijn, doordat je maar 5% van je bewustzijn leert te gebruiken... en dat nog wel vanuit het centrum van abstractie: de ratio.

Communicatie is nu slechts mogelijk over eenvoudige wereldlijke zaken, maar we denken verkeerd dat daarin de hele communicatie te vinden is. Naast alle vormen van non-verbale communicatie, zijn intuïtief begrip, intuïtie, inzicht en empathie, de basis van communicatie met onszelf en anderen. Intuïtie is een van de manieren waarop je wezen met je communiceert en hoe je dat moet doen, is eenvoudigweg “een voelen” in- en onder je hart en met je hele wezen.

GEVOELENS ZIJN MEER PRIMAIR DAN GEDACHTEN.

Geen woorden in je hoofd, kunnen voelen in je hart. Geen intellectuele rationaliteit kan je er brengen door teksten te onthouden en te reciteren. Het is *een voelen van jezelf in jezelf*, en er is geen abstracte taal daar. Er is als zodanig geen moeilijkheid om je te vertellen hoe je moet doen wat niet gedaan kan worden en je identiteit te laten oplossen in voorkeur van een meer wezenlijk leven. Het is het meest eenvoudige wat je ooit zal doen, jezelf voelend gewaarzijn. Zelfreflectie is dát... en de rest komt vanzelf. Je afgescheiden identiteit lost door zelfreflectie op, zodat je hele wezen beschikbaar komt... of je zal je hart meer als primaire beslisser moeten gaan gebruiken, zodat je identiteit minder aandacht krijgt en verdwijnen kan doordat je het op een afstand houdt en het daardoor onbeoordelend kunt zien. Beide “manieren” werken en vereisen dezelfde invoelendheid met je lichaam die zelfreflectie is. Maar als we altijd denken in woorden en redeneringen, en ook de gevoelens van ons hart en wezen, met woorden duidelijk maken, is het voor anderen niet altijd te zien, welk orgaan je hebt gebruikt voor je beslissingen. We zijn zo gewend met onze ratio's te werken en hebben geen andere manier geleerd om te zijn; zelfs religie leerde het je niet, iets wat dit juist had moeten aanwijzen.

Je hebt daarom óf je hart nodig, om te kunnen “testen” wat juist is, en anders heb je een negatieve mentale toetssteen nodig, om erachter te komen wat juist is. Een negatieve mentale toetssteen, zoals: “De acties die uit het hart volgen zijn niet voor de vormen van georganiseerde machtsinstituten en politieke clusterende wereldvisies”... de beslissingen van het hart zijn voor persoonlijke vervulling in soeverein toelaten van onszelf en elkaar. Maar ze kunnen in uiting net zo goed egoïstisch zijn, waardoor een negatieve mentale toetssteen noodzakelijk is, waarmee een principiële afwijzing van symbolische uitingen kan plaatsvinden... door herkenning dat gesproken woorden, incongruent zijn met acties... waarmee woorden hun symboliek tonen.

Je kunt uit de “beslissingen” van je hart, een alomvattende universeel geldende inclinatie halen. Je hart neemt geen beslissingen; je hart hint je slechts, maar laat je vrij om ermee te doen wat je wilt. Het is uitsluitend in woorden moeilijk te zien of te onderscheiden van egoïsche uitspraken die kunnen stellen dat ze voor eenheid, compassie en harmonie zijn,

maar vervolgens telkens weer gedreven blijken door de ambitie en voortgang van een agenda en persoonlijk gewin, en leiden tot geweld, moord en onderdrukking.

Door het gebruik van symboliek, wordt de vertrouwensfactor in alle geledingen van onze wereld gruwelijk geëxploiteerd. Het zijn daarmee typerende karakteristieken en ze zijn niet gedreven vanuit het hart. Terwijl politiek en industrie ons een wereldbeeld van integratie en eenheid voorhouden, blijken de beslissingen en daaruit voortvloeiende acties, gericht te zijn op tactische ontwrichting van bestaande, werkende, bevrijdingsgerichte technologieën, op vrijheidsgerichte bevolkingen en vrijheidsdenkers... om de technologieën en ideeën uit ieders leven te houden en je vast te houden in een culturele valstrik van valse waardesystemen... zodat ze op doortrapte wijze, gebieden koloniseren met generationaliseerd geweld en semantische misleiding: het is verraad door symboliek. We worden wereldwijd gedwongen een denksystematiek van occulte piramide methodologie aan te leren, waarin het individu geen vrijheid kent, anders dan de meesters van dat systeem te dienen.

De weg hieruit is persoonlijk, en komt niet door het omgooien van de “uit systematiek voortgekomen machten”, want “zij” houden ons niet vast... ze inspireren een systematiek waarin eenieder onwillekeurig vastzit. Om de machtigen om te gooien is als je eigen huis verbranden. Het heeft te maken met het verplaatsen van verantwoordelijkheden: **de kern ervan is de uit handen gegeven verantwoordelijkheid van je eigen wezenlijke groei, door je blindelings te richten naar hen die hoger in status zijn.**

Een collectief gescheiden eenheden

Wetenschap stelt dat we maar vijf tot tien procent van onze hersenen gebruiken, maar dat is niet helemaal juist. We gebruiken slechts delen van onze hersenen, omdat de andere delen geschikt zijn voor andere manieren van gebruik die niet rationeel of cognitief zijn. Alle delen van je hersenen kunnen gebruikt worden. De overige negentig procent van je hersenen gaat slechts pas “aan”, als je afgescheiden identiteit is verdwenen.

Door in andere staten te zijn, kan je wezen gebruik maken van je endocriene brein, de set klieren die ook wel chakra's worden genoemd, de klieren die levensenergie in verschillende toestanden als “lagen” van je wezen manifesteren. Het endocriene brein maakt gebruik van je hersenen als wortelbed, zoals je centrale zenuwstelsel en zintuigen ook doen. Wanneer het endocriene brein activeert, worden er delen van je hersenen gebruikt, die normaal gesproken niet gebruikt worden. Het is een natuurlijk “mechanisme” dat zo functioneert, iets wat tijdelijk door meditatie en plant farmacologie kan worden geactiveerd. (*Zie Deel 3 – “Kennismaken met de boom”.*) In de illusoire omgeving die de rationele persoonlijkheid is, heb je niet meer dan tien procent beschikbaar, of, een mens heeft maximaal tien procent hersencapaciteit beschikbaar in de met persoonlijkheid functionerende mind.

Maar zelfs met deze “natuurlijke barrière” op z'n plek, doet het ego al genoeg schade, zonder dat te willen vergroten. We hebben geen groter intellect nodig; we hebben niet meer complexe systemen nodig; we hebben niet meer energie nodig... wat we nodig hebben, is bewustzijnsverruiming, om het complexe te kunnen bevatten als iets heel eenvoudigs, als een ding.

Door te leven vanuit de persoonlijkheid, leven we vanuit het wortelbed van ons wezen, en bouwen daar “ondergronds” in complexiteit een structuur, maar we gaan er als soort niet door groeien, want groei vindt individueel plaats, door uit de hersenen te komen. Op de huidige manieren komen we niet tot bloei. Zoals het nu is, groet het, maar bloeit niet, want het groeit slechts in de hersenen van de mens, maar pas als een mens in zichzelf doorziet hoe hij met zichzelf is, kan hij eruit komen en een zinvol voldaan leven hebben. (*Zie Deel 3 – “Vernietiging is zelfvernietiging”.*)

Het is daarin dat de mensheid in vele verdelingen van 90-10 of 95-5, te verdelen is. Ze zijn alle reflecties van de egoïsche mind op de rest van je wezen.

De vijf procent van de mensheid, die het complete machtsorganenapparaat maakt: de politieapparaten, legers, overheden, geheime diensten, religieuze instituten etc., ze doen slechts net alsof ze weten hoe ze met de mensheid moeten omgaan. De vijftiennegentig procent van de wereld die z'n hart meer primair heeft staan, weet beter wat er met de wereld dient te gebeuren, maar wordt daarin tegengewerkt door de vijf procent, door de vijftiennegentig procent vast te zetten in wetten en plichten, rationeel onderwijs en dogmatische religies... Terwijl vijftiennegentig procent van de wereld beseft weet dat we allemaal één zijn en dat de planeet een levend organisme is, met bewustzijn en daarmee een ziel, laten ze zich toch wijsmaken dat er conflicten zijn, zonder te beseffen dat degene die ze dat wijsmaken, zelf de conflicten orkestreren, om de vijftiennegentig procent tegen elkaar uit te spelen.

Ondanks het feit dat de meesten het wel weten, vindt toch niemand het raar dat het niet op scholen wordt geleerd dat de aarde levend is. Het is daarmee absurd dat de simpele, direct waar te nemen werkelijkheid ervan, ontkend wordt... want hoe kan een niet-levend iets, leven voortbrengen? Alle planten, dieren en mensen op de planeet leven, dat is bekend, maar de aarde uit welke ze allemaal voortkomen, zou niet leven?!

De mens heeft een bepaalde intelligentie, maar we kunnen zelf nog geen haar maken. We denken dat onze intellectuele “intelligentie” groter is dan de intelligentie die ons maakt... maar we kunnen nog geen molecuul van ons lichaam manifesteren. We kunnen uitsluitend vernietigen, want het ego projecteert z'n eigen hoedanigheid: egozelfvernietiging. We zijn nog niet begonnen met leven, totdat we ons ontdaan hebben van het ego, door het zichzelf te gaan laten oplossen, door te begrijpen hoe dat werkt.

Het is exact hoe we buiten onze eigen levendheid bestaan. We zijn blind. We kijken met onze geest van buitenaf tegen het leven aan, zelfs als we het over onze interne beleving hebben: we kijken vanuit de afgescheiden en geïsoleerde omgeving van persoonlijkheid. We kijken vanuit de bubbel van identiteit, die de wezenlijke realiteit waarin het bestaat niet kan zien. Je wezen is afgesloten voor je identiteit, omdat je identiteit slechts een figment is. Je identiteit bestaat als gevolg van de foutieve aanname dat je “iemand” bent... maar jij bestaat er in werkelijkheid los van, daarom ziet de mens alles wat hij in die toestand “constateert”, van buitenaf. We staan *zelf* buiten de realiteit, waardoor we het levende van onszelf niet als zodanig herkennen. We kijken met een illusoire structuur, die is opgebouwd uit alles wat we in ons leven niet herkend hebben; met tien procent van onze hersencapaciteit, kijken we naar de wereld om ons heen en naar onszelf... het is niet verwonderlijk dat de problemen in de wereld slechts complexer worden. We laten de persoonlijkheid naar allerlei functionaliteiten van de hersenen groeien, om ze aldus te kunnen gaan gebruiken, maar we gaan daarmee voorbij aan het feit dat we het helen wezen zijn.

We hebben een persoonlijkheid, en we denken dat die niet te veranderen of op te lossen is. We werken met het probleem en proberen er oplossingen mee te maken. We laten onze persoonlijkheden typeren en als vaststaand iets benoemen. We denken “we zijn zoals ze zijn”, maar er is niets zo veranderlijk als de mens en niets is onmogelijk. Een mens kan draaien op een speldenpunt, doordat hij naar binnen kijken kan... waarmee de hele persoonlijkheid verdwijnen kan.

Geen jarenlange meditatie retraites in een grot, zijn ervoor nodig om de Boeddha in je te doen verwezenlijken. Niets weerhoudt je ervan te ontdekken wie je zelf bent. Er is geen grens tussen jou en jou. Het Zelf is al er is, en de persoonlijkheid doet zich slechts voor als iemand die het in werkelijkheid nooit kan zijn.

We hebben onze kijk op de wereld *in ons gegoten* gekregen: onze meningen, onze zienswijzen, onze verdeelde overtuigingen en onwaarheden. We bekijken elkaar en de wereld ermee. We hebben voor iedereen een andere omgangsmanier. We zijn daarmee verdeeld in onszelf geraakt, omdat we zelf niet voorkomen in de overtuigingen die we er over anderen op nahouden. We zijn daardoor tegen onszelf gekant geraakt. We zijn massaal schizofreen geworden door de systematiek die onderwijs, politiek, religie en zaken, ons aanleren... maar niets is onherstelbaar, want het geheel ervan bestaat los van de realiteit; het bestaat slechts in een omgeving die je rationaliteit en identiteit noemt... want het zijn je rationele vermogens, die het ego nu valselyk als intern heersende identiteit in stand houdt. Niet dat de ratio ervoor verantwoordelijk is, maar het is je door ideologie en gedragsconditionering zo geleerd te doen. Het is waarmee de schizofrene conditie een feit is. Een “normale” schizofrenie, die in vijftien procent van de mensheid te vinden is...

Maatschappelijk leven heeft het voor elkaar gekregen om in eenieder een identiteit te doen formeren, door de manier waarop alle vormen van moderne kennisoverdracht, met ons om

gegaan zijn... zonder enige integratie vanuit wijsheid. Het conditioneren van kinderen, zorgt ervoor dat kinderen in strijd met zichzelf raken, om beter te worden dan ze zijn; om anders te worden dan ze zijn; om meer stipt, prompt, punctueel en ordelijk te zijn. Het creëert daarmee hiërarchie in de vergelijking met anderen, waarmee het de ego cultiveert, door kinderen te leren zich af te scheiden van hun eigen innerlijke neigingen... de drangen van zelfexpressie die als zinvol worden ervaren. In dat afscheiden van eigen neigingen, onderscheiden kinderen zich van anderen en beginnen ze zich met symbolische waarden op te bouwen, waarmee de “de doos” ontstaat, waarbinnen we functioneren.

De werking van je mind wekt het idee dat het een zelf is, een persoon. Een persoon die is ontstaan doordat hij zichzelf als anders dan een ander kan zien. Je hebt bijvoorbeeld een naam gekregen en ging jezelf onderscheiden van anderen, of je ziet jezelf als je functionaliteiten. Het lijkt op een persoon, maar het is een overtuigingsstructuur, een persoons-lijkheid.

Een kind zonder overtuigingsstructuur is volledig onschuldig. Een onschuldig kind is speels, onbekommerd, argeloos en vrij. Maar zodra zich een overtuiging vormt, dan kan en zal die herhaald worden, omdat er geen waarheid in zit... waardoor er niet mee gespeeld wordt, op de manier dat je het ook kunt laten vallen. Alle redenen die aan een overtuiging worden vastgeknoopt, komen mee met de beschrijvingen en verantwoordingen van de gevormde overtuiging: je gelooft iets. Als je “leert” verandert je overtuiging door een andere zienswijze, maar dat betekent dus dat de initiële overtuiging incompleet of onjuist was... waarna de nieuwe overtuiging vat heeft: je gelooft weer iets. In alle gevallen is het geloof ervan, de rationaliserende overtuiging, die in groeiende mate een complexiteit vertoont volgens intellectuele kennis en conditionering. Als de inhoud verandert, is het mechanisme hiervan nog steeds hetzelfde. Ondanks het feit dat nieuwe overtuigingen zich constant kunnen vestigen, blijven de overtuigingen. Als je begrijpt, stop je om enige overtuiging als waarheid te zien, omdat ze eindeloos kunnen veranderen en de redeneringen eromheen altijd waar kunnen zijn doordat rationalisaties gebruikmaken van perceptie en symboliek om tot de beleving van waarde te komen.

De werkelijkheid is: jij bent niet de persoonlijkheid... en je komt er zelf niet in voor. Je bent, als persoonlijkheid, bewegende overtuigingen. De kennis in ons is helaas dusdanig, dat het ons uitsluitend functioneel laat zijn, en het ideologische van die kennis is dat het de persoonlijkheid bevestigt. De persoonlijkheid kaapt daarmee je hele wezen. De ratio houdt je vervolgens in de persoonlijkheidsomgeving, door gebruik te maken van ideologische zienswijzen. De kennis in je doet dit en het houdt je functioneel. Het geheel houdt de persoonlijkheid in stand en het houdt je nuttig voor de maatschappelijk gewenste doelen, maar het laat je onvervuld zoeken naar de zin ervan.

De natuurlijke persoon bestaat ook uit kennis: intrinsiek in je aanwezige universele kennis. Intrinsieke kennis is intuïtieve kennis... en je endocriene systeem zijn de hersenen ervan. Het is je gehele lichaam dat niet zozeer denkt, maar weet en met die kennis dromen kan: het is waar je voelend weet en ziet. Het is vanwaaruit je je dromen verwezenlijken wilt en waarvandaan je expressie wilt geven aan wat je al dromend ziet. Je bent in eerste instantie *die*, de natuurlijke persoon... de dromende wolk van verdwijnende bewustzijn, die z'n wensen en verlangens in afwezige staat en met onwetende staar, door eigen momentum vorm laat geven, zonder enige overtuiging, regel of dwang in de mind; een mens die z'n wezenlijke bestemming kan vervullen en daarmee bezielde kan raken, door te beseffen, hij is uitsluitend “het zien” van de aandachtigheid.

Het besef dat de mind er is, geeft je de mogelijkheid daarin te verwezenlijken, wat het ook is wat je wezen maar wilt. Je bent een wezen met intrinsieke kennis van zichzelf... en daarmee kennis van het hele universum. Een wezen zonder rechten of plichten, maar met leven met een bestaan-s“recht”: een wezen, met een eigen intrinsieke soevereiniteit, door geboren te zijn als natuurfenomeen van de aarde, een mens.

**JE KAN NIET ONTDEKKEN WAT JE WEZEN IS
VANUIT DE PERSOONLIJKHEID. HET IS DAT JE JE
KAN ONTDOEN VAN JE PERSOONLIJKHEID,
WAARMEE JE WEZEN GESTALTE KRIJGT.**

De persoonlijkheid maakt een mens per definitie schizofreen, omdat we daarom een wezenlijk “deel” hebben en een vals deel. De persoonlijkheid ziet z'n eigen hoedanigheid niet, doordat het is opgebouwd uit alles wat je onderweg in je leven niet gezien hebt... waardoor het een hoedanigheid heeft, die je van de rest van je wezen afscheidt. Het doet dit door externe kennis, in de vorm van informatieve overtuigingen, geloven, normen en waarden, conditionering, doctrine, ideologie etc.

De werkelijkheid is, je *bent* kennis, zowel met als zonder persoonlijkheid. Het is je essentie. Je bent Kennis. Door kennis ben je vormgegeven door het bestaan zelf. Het bestaan heeft je met kennis gemanifesteerd. Je bent een expressie van de universele kennis die bewustzijn is. Door uitsluitend van externe bronnen kennis in je op te nemen, zonder zelfkennis, kapen we het menselijk wezen... of die kennis nou religieus, seculier of cultureel is, is onbelangrijk. We nemen kennis, als informatie, in ons op, en we noemden dat dan “leren”. Maar de kennis die we leren komt niet voort uit ons levende wezen en de ervaring daarmee, en het verwijst er ook niet naar. Door zulke vorm van kennisoverdracht, met straffen en belonen te begeleiden, creëert een situatie waarin we gedwongen “niet

luisteren” naar ons eigen wezen, maar beginnen te luisteren naar onze intellectuele inhoud... met als schizofrene reactie: het ontstaan van de persoonlijkheid, het valse zelf. Maatschappelijk komt deze schizofrenie desastreus tot uiting in een “tribal-achtige” kliekjescultuur, bestaande uit groepen gevuld met individuen die allemaal hun eigen aard niet kennen en gesorteerd zijn door overtuigingen. Het is waar de individuele problematiek z'n collectieve kenmerken krijgt en waar politiek en religie ons tegen elkaar uitspelen. De persoonlijkheid zoekt naar gelijkgestemden, om in een groep bevestiging te krijgen voor z'n eigen gelijk, en vervoegt zich dan in clusters, coalities, tribes, fracties, groepen, geheime genootschappen, broederschappen, partijen, religies en religieuze instituten, culten, politieke groeperingen etc.

Wanneer het gaat om de collectieve karakteristieken van de mensheid, zal men zich als groep bewegen, zich als groep willen verdedigen, en zich bij elkaar scharen in steeds groter wordende groeperingen, om het gemis van individuele wezenlijkheid te compenseren, tot het geheel breekt... *of we ons uit eigen beweging harmoniserend gaan gedragen.*

Anders gezegd: we zijn wezenlijk onvervuld, omdat we ons met de persoonlijkheid inlaten, waarmee we ons gaan gedragen naar groepsidentiteit, culturele identiteit, politieke identiteit of religieuze identiteit etc., maar we onze menselijkheid en moraliteit vergeten. We toetsen nu onze beslissingen geregeld aan moraliteit, maar we laten ze niet vanuit het levende hart voortkomen, want rationaliteit beheerst naast wet en regelgeving, ook onze moraliteit en filosofie, waarmee onze acties niet ethisch zijn, maar ze slechts ethisch verantwoord zijn, waardoor, in kleine onderdelen, iets ethisch of moreel kan zijn, maar als het in combinatie met de overige delen geplaatst wordt, het een grotesk iets blijkt te zijn. De mind wil ergens bij horen en overtuigingen vasthouden, als hij zelf nog geen inzicht heeft, waardoor het ego een feitelijke bijkomstigheid is, die z'n eigen bestaan wil continueren, maar de mind heeft geen vaste overtuiging van zichzelf, terwijl het ego z'n overtuigingen tot de dood verdedigt. Het ego overtuigt zichzelf door het constant herhalen van de overtuigingen, die het vanuit de mind herinnert, en denkt daarmee tot vervulling te kunnen brengen en daarmee zelf compleet te worden... Het is iets wat in werkelijkheid slechts een moment van egobevestiging oplevert, waardoor compleetheid of heilheid, nooit je deel kunnen worden, want het ego blijft inherent zichzelf: een illusoire non-identiteit, afgescheiden van enige zinvolle vervulling van je leven; een identiteitsbubbel met een set overtuigingen, die, wanneer niet herkend, het idee verschaffen dat de mind de overtuigingen van het ego moet verdedigen en bevestigen, naleven en aan anderen doorgeven... *En het doet dat, omdat de mind in onbewuste toestand projecteert, waardoor je niet ziet dat iedere cel en ieder organisme in de hele wereld, exact hetzelfde doet, maar dan met wezenlijke eigenschappen.*

Onze intellectuele kennis mist de juiste gegevens om je te verwijzen naar jezelf. Iets wat moedwillig in leven gehouden wordt. De verkeerde kennis laat je consequent op de verkeerde plek zoeken om een oplossing te vinden voor het gemis aan zin in je leven:

namelijk buiten jezelf. We trachten het gemis aan vervulling aan te kunnen vullen door consumeren, relaties, werk, vermaak, religie, geld, status, macht, ambitie etc., en op andere manieren proberen we de symptomen van het ego te verdoven, bestrijden en medicineren, om het gemis aan verbinding met onszelf verder onopgemerkt te maken, door bezigheid, afleiding, negeren en geloof.

Het gemis aan vervulling, iets wat in de persoonlijkheid altijd zal blijven, doet ons proberen om het gemis aan vervulling, op miljoenen manieren te compenseren... en we vragen zelfs anderen onze onmacht en gebrek aan controle over ons eigen leven, weg te nemen en aan te vullen. Waardoor we allerlei organisatie bouwen die dit claimen voor ons te gaan doen: instituten, overheden en industrieën, die dit claimen te *kunnen* doen. Het heeft geleidt tot gigantische organisaties, die vele miljarden mensen aanhangen. Organisaties als politieke partijen en religieuze instituten, die claimen ons te helpen, beschermen en redden. Ze claimen ons God en de hemel te kunnen brengen, maar ze brengen niets als strijd, want ze bestaan als reflectie van ons eigen ego.

Het woord “God” geeft velen een polymorfische zienswijze. Het heeft ertoe geleidt dat je het niet bent gaan zien voor wat het is. Je denkt dat God iets of iemand is, ergens buiten je. Het woord “God” heeft in sommigen een persoonlijkheidsgedaante verbonden aan de interne beeldvorming die je erover hebt, maar God is het Zelf: het hele bestaan... alles. En jij bent het hele bestaan in compacte vorm, als fractal. Maar het hét, van God in jou, is alleen je aandacht, alleen je bewustzijn, alleen je gewaarzijn, aandacht... En de hemel is het innerlijk esoterische landschap, het droomrijk van de Indianen en wat Sjamanen het domein van onze voorvaders noemen. (Zie Deel 3 – “De dood zal je niet smaken”).

We vragen de instituten en organisaties, om ons persoonlijke gemis weg te nemen. We vragen ze om onze onvervulling, onmacht, slechte gedachten en zonden, weg te nemen... en we geloven ze op hun woord dat ze ons daarin kunnen helpen. Ze claimen het te kunnen en weten zogenaamd hoe dat moet. Maar we krijgen geen controle over ons eigen wezen aangewezen, in plaats daarvan, krijgen we geleerd om de verantwoordelijkheid over onszelf weg te geven, aan hen die slechts claimen te weten... om onszelf vervolgens onmachtig te laten verklaren er iets in te kunnen betekenen. Maar de zinvolheid van ons eigen leven leeft niet in ons, doordat we ons meebewegen met het ego, terwijl we vragen ons ervan te bevrijden... het kan niet.

We hebben in ons intellect vervolgens informatie ingegeven gekregen, die ons zegt dat de politici en priesters nodig zijn om ons te vertegenwoordigen. Zij vragen ons hun de verantwoordelijkheid te geven over ons externe en interne welzijn... terwijl ons eerst geleerd wordt “dat zij de wil van het volk kennen” en “de doorgang naar God” zijn, en dat “zij” er zijn om die verantwoordelijkheden op zich te nemen. Ze hebben zichzelf onmisbaar gemaakt, maar kunnen de verantwoordelijkheden nooit waarmaken. Politici kennen de wil van het volk slechts dusdanig, dat ze ons kunnen ontwijken, en religie is er

om je verlangen in bevrijding van het kwaad, stevig te verankeren in de belofte van het hiernamaals... waar je sowieso in uitkomt.

Politici kennen de wil van het volk op een andere manier dan je denkt; het is beter om te zeggen: politici begrijpen hoe een bevolking wilt: ze begrijpen hoe ze de wil van een bevolking moeten besturen. Ze begrijpen de wil van het volk. *Dát is occult magic. En ze spelen ermee.*

Politici en priesters zijn er zogenaamd om ons te beschermen, te helpen en te bevrijden... maar de werkelijkheid is: we creëren hen ermee... Iets wat ons aangeleerd is te doen. Het gebeurt doordat we de verantwoordelijkheid voor het oplossen van de eigen persoonlijkheid niet begrijpen en daarom niet doen. We creëren de machtsorganisaties door de verantwoordelijkheid over onszelf niet te beseffen, en door niet te begrijpen hoe we de verantwoordelijkheid over ons ego moeten nemen, waardoor we onze eigen situatie niet “onder ogen” komen. De ingebrachte circulaire redeneringen zijn daarmee compleet in externe manifestatie. Het houdt in ons het valse zelf op z'n plek, waarmee de “machtingen”, buiten ons, hun plekken behouden. We geven ze hun macht, terwijl ze ons leren dat dát zo moet.

De persoonlijkheid van het individu dient op te lossen, maar dat kan niet door organisaties en instanties gebeuren. Het is een persoonlijke aangelegenheid, die noch door strijd noch door moeite kan worden overwonnen.

Zolang mensen hun ware zelf niet leren verwezenlijken, zullen er organisaties zijn die datgene manifesteren wat je van jezelf niet beseft, en in dat doen, zullen “zij” macht en controle over je uitoefenen. En omdat een mens onbewust geboren en gehouden wordt, blijven de machtingen macht uitoefenen over ons allen.

De overheden en religies, hebben altijd de mens vanalles en nog wat verboden, maar het zijn juist die dingen die onze gewelddadige wereld zo typeren, die we overal in de wereld zien gebeuren, doordat ze verboden zijn. Het zijn de dingen die we van onszelf niet willen of mogen, die zich extern manifesteren; als negatief geladen intentionele energie en onderdrukte emotionele energie, die de machtsorganen en religieuze instituten formeren, door wat wij met onszelf doen. Ze formeren zich door onze eigen onderdrukte intenties.

Intentioneel onbewust manifesterend

Om aangeleerd te krijgen dat machtsinstituten nodig zijn, is niet voldoende om machtsverschillen in leven te houden, waardoor het een bepaalde vorm van energie nodig heeft om in stand te blijven... om precies te zijn: mentale energie, in de vorm van intenties. Die mentale energie kan alleen naar anderen vloeien in de vorm van dat wat iemand zelf **niet** wil, waardoor je ervoor overtuigd moet worden om het te accepteren. De positieve dingen zal je wél willen, maar de negatieve dingen *niet*.

De manier waarop alle voorkomende machtsinstituten en controlerende organisaties hun posities kunnen blijven behouden, vloeit voort uit onze eigen ontkennende, maskerende en onderdrukkende houdingen. We ontkennen onze eigen toestand, door verkeerde en ontbrekende informatie over de werking van de onbewuste principes. De onderdrukkende houding van alles wat we zelf *niet* willen of van onszelf *niet* mogen, verplaatst manifestatie van dat gedeelte naar een ander die het *wél* wil. De opzet van onze wereld is daarin een zuivere reflectie van de onbewuste geest, en is tevens opzettelijk zo georganiseerd door hen die je de juiste kennis hebben onthouden.

**JE KAN NIETS UIT HET UNIVERSUM VERWIJDEREN:
JE KAN IETS SLECHTS TRANSFORMEREN,
VERPLAATSEN OF VERBORGEN HOUDEN.**

De mentale energie die in gedachten zit, de intenties van je gedachten, geven de mogelijkheid tot manifestatie van de ideeën die je hebt.

**IDEEËN ZIJN ALS DIAMANTEN VOOR DE WERELD,
EN ZELFKENNIS IS ALS GOUD.**

Je bedenkt iets en geeft er energie aan door intentie, waarmee het gestalte voor je krijgt. Je kan er dan zelf manifestatie aan geven of je kan het onderdrukken. Zo bedenk je iets en ga je het uitvoeren, maar zo bedenk je ook hoe de wereld moet zijn en zit dáárin een bepaalde lading. Zo kom je ook dingen van jezelf tegen die je niet wilt zien en duw je de confrontatie daarmee weg... waardoor het je onderbewuste vult.

Alle vormen van gedachten, houdingen en ideeën, zorgen voor een eigen energetische lading in je, op basis van je ervaringen, drangen en neigingen; dat is de intentionele lading die we onderdrukken als we er niets mee mogen, kunnen of willen. Maar als je iets van jezelf niet onder ogen komt, en je onderdrukt het, dan duw je het weg uit je eigen bewuste, je onderbewuste in: je duwt het de donkere plekken in, waar je het niet meer kan zien.

Vanuit daar draait het vervolgens volledig automatisch in de achtergrond van je mind.

Het wegduwen van iets wat je niet wilt zien, iets waar je niet mee geconfronteerd wilt worden, zorgt er echter niet voor dat het er niet meer is. Het is slechts uit zicht, maar nog steeds in je aanwezig, en de intentie ervan zit daarom in alles wat je doet, zonder dat je het ziet. Vanuit het onderbewuste geef je “zonder te weten” expressie aan wat daar is. In alles wat we doen, zijn dan de kenmerken aanwezig van alles wat we onderdrukken, als intentionele lading.

We gebruiken het onderbewuste zonder het te beseffen, en de resultaten daarvan zijn overall om ons heen. Zoveel manipulatie, intolerantie, geweld etc., het achtervolgt ons, want het dient in onszelf herkend te worden om te kunnen verdwijnen, maar we kijken niet naar onszelf. Eenieders onderbewuste zit vol met al de onderdrukte kenmerken van ons egoïsche zelf: *het is je karma*. We hebben, door te onderdrukken, geprobeerd om het negatieve uit onszelf te verwijderen. Als we het niet zien, dan denken we dat het er niet is. We denken dat het daarmee verdwenen is en dat daarmee alleen het positieve overblijft... Het is niet zo.

Doordat we gezamenlijk, als groep, lang genoeg de negatieve intenties van onszelf blijven onderdrukken, organiseert zich in het collectief-onderbewuste. Vandaar uit het zich in een ander, die, dat wat we onderdrukken, wél wil. Het manifesteert zich dan in een ander. Zo manifesteert alles waarvan we de verantwoordelijkheid zelf niet willen, in een ander. Dat werkt zo met alles wat we onderdrukken, maar we hebben geleerd gekregen om uitsluitend onze negatieve kenmerken te onderdrukken en ze daarmee niet onder ogen te komen... waardoor we geleerd hebben onszelf te ontkennen: om te onderdrukken wat we van onszelf *niet* willen kennen of *niet* willen zien: onze negatieve kenmerken en manipulatieve aard, onze wraakzuchtige, intolerante en veroordelende trekken; we onderdrukken het allemaal. We willen geen negativiteit van onszelf onder ogen komen, we willen ons ego niet zien. We willen geen spiegel worden voorgehouden, zelfs niet onze eigen spiegel; we drukken daarom al het negatieve het onderbewuste in en maken het daarmee “onzichtbaar” voor onszelf. Daar, in het onderbewuste, draaien al onze negatieve kenmerken, met intentionele lading, op de automatische piloot. Net buiten ons zicht, net buiten ons bewuste gewaarzijn, ligt alle dynamiek van de hele wereldproblematiek. Het leidt ertoe dat we automatisch egoïstisch zijn, met een zelf corrigerende conformiteitsprogrammering om het zo te houden. We voeden de persoonlijkheid en maken het complexer, maar het gedrocht wat daardoor in de wereld ontstaat, is het systeem dat de mensheid kapot maakt.

Het is een hele klus geweest voor de ego-ideologie cultiverende groeperingen, om ons manipulatief te maken zonder dat we het zelf zien. Hun reikwijdte is ver en het verdeelt ons in vele “soorten” die allen stevast geloven in hun eigen set aan overtuigingen, waardoor we maar moeilijk kunnen vatten dat alle vormen van de mind de jouwe kunnen zijn, waarmee er geen een speciaal genoeg is om voor te vechten of te sterven.

Tevens, doordat ons ook concentratie wordt aangeleerd, hebben we maar een hele kleine opening in de mind om onszelf te zien, waardoor grote sociale veranderingen maar moeizaam of niet komen... Er zijn zoveel kleine aanpassingen van ons verlangd, die naast concentratie en geloof in intellectuele kennis, de aandacht ook leerde richten op externe en fysieke dingen en bezigheden... waar we ook nog eens positief over moeten zijn, ook al vinden we het negatief.

We projecteren iets positiefs op de dingen buiten onszelf, door een geconcentreerde opening in onze minds... waardoor we moeilijk zien dat de negatieve intenties er vanuit het onderbewustzijn inzitten, of we negeren ze: we dragen maskers om de negatieve houdingen niet te tonen en spelen spelletjes met elkaar. (*Zie Deel 1 – “Pandora's doos”.*) We houden elkaar voor de gek, en in dat doen, houden we onszelf voor de gek. Alles wat we doen, bevat onderdrukte intenties, en heeft daarmee automatisch de kenmerken van wat is onderdrukt... en het ego impregneert al het doet met wat het *niet* toont. We maken daardoor de wereld, volgens wat we *niet* zien, en wat we *niet* willen. We verspreiden ego en verkeerd gebruikte onderdrukkende principes; het besmet, als het ware, alles wat we doen. We kunnen de problemen die hierdoor ontstaan niet verhelpen, als we onze eigen onderdrukte neigingen niet herkennen voor wat het is. In onszelf kan de negatieve impact van het egoïsche zelf worden gestaakt, maar buiten onszelf, zal wat uit de negatieve onderdrukking is voortgekomen, dan niet meer kunnen voortbestaan in de vorm waarin het nu is. Dat betekent niet dat de wereld gaat beëindigen. Het betekent dat de wereld gaat eindigen zoals je hem kent... de maatschappelijke wereld. Eenmaal de zinloosheid, waardeloosheid en wezenloosheid van de egoïsche mind is doorzien, zullen de problemen van de wereld verdwijnen.

De problemen van de wereld zijn niet technisch of intellectueel, de problemen komen vanuit het bestuur, ze komen van boven naar beneden. De bestuurders zijn wel ouderen, maar het zijn geen ouders. De ouders die hun kinderen vrij laten, produceren de nieuwe denkers, want zij denken los van de bestaande corrupte systematiek.

De bestuurders brengen ons lijden, ze leiden ons niet naar eeuwigheid. Maar onze kinderen...

Door de eeuwen heen zijn ons allerlei verkeerde ideeën geleerd. Ons wordt bijvoorbeeld geleerd dat je in je eentje niets kunt beginnen om de wereld te verbeteren. Het is een leugen, een foutieve aanname die er vervolgens toe leidt dat je je macht weggeeft. Door de inprenting van ideeën als: “Politiek is nodig”, “Militairen zijn nodig”, “Oorlogen zijn nodig”, “Het is nou eenmaal zo”, “Je kunt er in je eentje niets aan veranderen”, “Niet teveel over nadenken”, “Miljoenen mensen tegelijk kunnen het niet fout hebben” etc. onderdrukken we onze eigen vermogens en creëren het effect dat de intentionele lading ervan automatisch in ons functioneert.

De meeste mensen hebben hun overtuigingen als zienswijzen ingegeven gekregen, en begrenzen en ontkrachten daarmee vervolgens zichzelf. We hebben nooit gecontroleerd of de overtuigingen die we erop nahouden, waar zijn of niet. We zijn gaan geloven in de ontkenning van iets in onszelf, dat als idee in een geloof verstopt zit. We zijn gaan geloven in de onoverkomelijkheid van verplaatste verantwoordelijkheid en persoonlijk egoïsme. Het heeft ertoe geleid dat enige persoonlijke groei of expressie, veelal niet eens gepoogd wordt, waardoor zelfverwezenlijking amper door een mens bereikt wordt.

Met andere woorden: we onderdrukken de persoonlijke verantwoordelijkheid van vele eigen vermogens, samen met de intentionele ladingen die eraan vastzitten, waardoor we automatisch met de ideeën: “Dat het zo moet!” en “Dat we er toch niets aan kunnen doen” vanuit het onderbewuste functioneren... waardoor alles wat we denken en doen, geïmpregneerd is met die onderdrukte intenties... die daarmee ongezien in al onze beweegredenen voorkomen. *Dit is hoe het werkt, al onderdrukken we nu uitsluitend het negatieve...*

De stromingen van mentale energie, sijnepelen, naar mate de tijd vordert, in steeds grotere mate het onderbewuste in. We duwen al we van onszelf *niet* willen zien, erin weg, en we schuiven al onze eigen verantwoordelijkheid naar anderen. We vullen ons onderbewuste zelf steeds meer met al we van onszelf *niet* willen zien en al waar we de verantwoordelijkheid *niet* voor willen.

Je lost het ego zo niet op en je blijft al er informatief in is vormgegeven, uitdragen als “waar”. De informatie in je geest zegt je dat je geen verantwoordelijkheid hebt over het reilen en zeilen van de wereld, anders dan dat je je werk doet, je altijd netjes gedraagt, je gebeden zegt, en je iedere paar jaar getrouwd stemt... En dat is je steentje, meer kan je niet doen voor een betere wereld... toch! Zo krijgen we het aangeleerd en zo willen politiek en religie dat we zijn.

Ondertussen blijft, door de zelf-begrenzende overtuigingen, het onderbewuste zich vergroten met al het negatieve, op ieder moment dat het van toepassing is. Het onderbewuste vult zich met al je eigen onderdrukte negatieve intenties, waardoor je die ongezien hanteert, maar ook met alles wat je in verantwoordelijkheid weggeeft van je eigen macht en controle over je leven, doordat je dat onderdrukt door informatieve ideevorming: ideologie.

De mensheid wordt gedragsconditionering gegeven, om zich aldus te gedragen, zodat er orde zou zijn, en ze krijgt het nog steeds met grof geweld aangeleerd. De “gewenste” manier van gedragen, heeft daardoor in alle geledingen van de wereld voet aan de grond kunnen krijgen, zodat eenieders onderbewuste uiteindelijk overloopt met alle negatieve intenties... het collectief-onderbewuste in.

Gelijktijdig zien we al “het goede” steeds weer uit de wereld verdwijnen, want dat gedeelte van onszelf komen we wél onder ogen, maar de negativiteit blijft zich ophopen tot het punt dat er ergens strijd ontstaat.

Eenmaal zovelen hun eigen macht, controle en negatieve intenties onderdrukken, komt het in het collectief-onderbewuste aan... waarmee het zich gaat organiseren op collectief niveau. Al we niet wilden zien van onszelf en al waar we de verantwoordelijkheid niet voor willen, manifesteert zich dan in organisaties en instituten om ons heen.

De grote groep mensen die dezelfde manieren erop nahouden, voor wat betreft het onderdrukken van macht en controle, geven geboorte aan overkoepelende organisaties die

die macht en controle wél willen. Iets waar je vervolgens van gaat denken dat het dus juist is... want zo heb je het aangeleerd... en hoe kan het zijn dat iedereen het bij het verkeerde eind heeft?! Dat klikt niet voor het ego. De onbewuste projectieve werking van je mind, ziet om zich heen bevestigd waar hij in gelooft, en dat bevestigt weer hetgeen je gelooft. De groep die dezelfde meningen heeft als jezelf, bevestigt dat je het bij het juiste einde hebt: “Het is nou eenmaal zo”, “Je kan er in je eentje niets aan doen”, “Miljoenen mensen kunnen het niet fout hebben”. Het is je allemaal zo aangeleerd... als zichzelf in stand houdende waas voor de ogen. Het is de magie van ideologie.

Als we een overschot zouden hebben van datgene wat we **wel** willen, dan zal dát onderdrukt moeten worden, waarmee het positieve het onderbewuste in verdwijnt, omdat we er teveel van hebben... waarmee het gemanifesteerd zou gaan worden in de organisaties van de wereld om ons heen... maar drukken we datgene weg wat we **niet** willen, dan zien we *dat* gemanifesteerd.

Het zijn al de dingen die we *niet* willen en waar we van onszelf *niet* aan toekomen, die de dingen om ons heen, in organisaties doen ontstaan. Dat waar je teveel van hebt, moet je onderdrukken en zal zich manifesteren via een ander. Het is hoe het universum werkt... maar zoals het nu is, onderdrukken we al de dingen die we *niet willen zien van onszelf* en de dingen die we aangeleerd hebben om *niet te moeten willen*. Het is ons zo geleerd door opvoeding, onderwijs, ideologie, politiek, religie etc., de dingen die we *niet* moesten willen, bevatten onze *eigen* mogelijkheden... die we daarmee weggeven, onderdrukken en passief maken.

We onderdrukken onze eigen negatieve kenmerken, waarvan we ons hele leven ontkennen dat ze er zijn... waardoor ze in de wereld om ons heen ontstaan. We onderdrukken onze eigen vermogens, waarmee we die in anderen expressie zien vinden.

We kiezen massaal *niet* voor zelfbeschikking, dus hebben anderen controle over ons. We zien onze eigen manipulatieve werking niet, maar drukken de confrontatie daarmee weg en negeren het... waarmee het verplaatst naar het onderbewuste en het automatisch in ons leven functioneert. We doen dat al zolang dat het vanuit het onderbewuste tot in het collectief-onderbewuste is gekomen, vanwaaruit het zich manifesteert in anderen en organisaties die het wél willen.

We claimen geen macht over ons eigen leven, door de persoonlijkheidsstructuur op te lossen, dus hebben *anderen* macht over *ons*. Al de dingen die we *niet* willen zien van onszelf, drukken we weg het onderbewuste in en daarmee manifesteren ze zich uiteindelijk overal om ons heen, terwijl we ze zelf onder ogen zouden moeten komen, waarmee het ego kan verdwijnen van de aarde.

We verbieden vanalles, maar als we erop gewezen worden, ontkennen we dat we zo zijn. We willen liever als tolerant gezien worden, terwijl we dat dus niet zijn. We wensen geen spiegel te worden voorgehouden en verbannen onze verbiedende, intolerante en

manipulatieve neigingen, naar het onderbewuste. We willen onze eigen negatieve kant niet leren kennen; we willen er niets van zien of weten. We ontkennen onszelf.

We willen onszelf niet zien, we ontzien onszelf, We willen onszelf niet kennen, we ontkennen onszelf. We weten daarom nog steeds niet wie we zijn, we zijn onwetend. Ze hebben allemaal met elkaar te maken, want het is door *het zien* van onszelf, dat we onszelf gaan kennen, waardoor we gaan weten wie we zijn en we ons pas echt onszelf gaan laten zijn als mens.

We willen onszelf niet als intolerant zien, maar zien om ons heen dat iedere wet ons vertelt wat niet mag. We ontkennen onze eigen intolerantie en daarom is de wereld om ons heen intolerant met onszelf... We vinden onszelf *niet* intolerant, want we durven dat *niet* van onszelf te zien en drukken het weg... waardoor het automatisch in eenieders onderbewuste functioneert, waardoor er overal om ons heen intolerantie is. We vinden onszelf *niet* manipulatief, terwijl we het wel zijn, maar durven dat *niet* onder ogen te komen, en drukken ook dat weg... daarom worden we overal om ons heen gemanipuleerd. We zien het verleidende van het valse zelf *niet* en zien daarom overal om ons heen, dingen die *ons* verleiden, dingen die ons kunnen verleiden, misleiden en sturen.

We kijken *niet* naar onszelf en daarom kan een wereld ontstaan vol camera's die *ons* bekijken...

We zien de dingen in *elkaar*, maar niet in *onszelf*. We beseffen niet dat we op deze manier zelf ongezien met elkaar zijn, doordat de persoonlijkheid blijft en het onderbewuste automatisch z'n intenties in ieder woord en daad zet en onze ideologische conditionering ons hiertoe heeft gebracht. We herkennen het egoïstische in iedereen, maar denken er zelf van gevrijwaard te zijn en vergeten constant dat het er is.

Alles wat we *niet* willen, functioneert vanuit je onderbewuste, automatisch voor je eigen leven... en al we langdurig gezamenlijk onderdrukken, vindt expressie vanuit het collectief-onderbewuste, in organisaties die macht en controle over ons uitoefenen. **We hebben daarmee een wereld gebouwd op basis van iets wat niet onze eigen zinvolheid is, en we krijgen vervolgens aangeleerd dat we onze negativiteit erover moeten onderdrukken, terwijl het er een effect van is.** Door het negatieve te onderdrukken houden we het systeem intact. We spelen het positieve kwijt, dus de persoonlijkheid is, qua positiviteit, opgelost... maar het negatieve blijft. We maskeren het en onderdrukken het, en we doen dat al zolang, dat het zich in machtsorganisaties is gaan uiten. Het is opzettelijk zo aan ons geleerd en het waait over de planeet als een eeuwigdurende oorlog. Het gaat niet zomaar stoppen, als niet doorzien wordt hoe dit functioneert, het gaat alleen maar erger worden. Maar als het wel doorzien wordt...

Door de principes van onbewustzijn, die ons verkeerd, op ideologische wijze, worden aangeleerd, geven we zelf geboorte aan alle groeperingen, de politieke clusterende piramidesystemen, de EU en andere Unies etc.. Ze hebben nu je goedkeuring vanuit je onderbewuste, en van daaruit bevindt zich de voorbereiding ervoor in het collectief-onderbewuste.

En hoe meer mensen vanuit de mentaal afgescheiden identiteit leven, hoe meer zich in de collectieve geest clustert **wat we niet willen**, want de identiteit heeft bij iedereen aangeleerd gekregen “om je te gedragen”, en, “om maar niets te zeggen als je niets goeds te zeggen hebt” etc. We hebben geleerd het negatieve niet onder ogen te komen, maar het te onderdrukken... maar het zijn tevens al die kenmerken die we duidelijk kunnen herkennen in de manieren waarop machtsorganisaties met ons omgaan. Je hebt door opvoeding, onderwijs, politiek en religie etc. een functioneren aangeleverd gekregen, die je eigen connectie met het geheel onvindbaar maakt, door je geen complete inzage in je persoonlijkheid aan te wijzen. Je onderdrukt de helft van je persoonlijkheid, waardoor je persoonlijkheid nooit kan verdwijnen, want het moet als geheel doorzien worden, voor *dat* om te kunnen gebeuren.

Aangezien er niets uit het universum verwijderd kan worden, uit zich dat wat je niet wilt, zich via het collectief-onderbewuste, als een organisatie... en het wijst je er aldus mee aan, wat je zelf doet. Het is een reflectie van onszelf, maar de dynamiek ervan ontgaat ons, omdat alle zelfkennis van de wereld is gestroopt en andere kennis vervormd is. Maar ook doordat iedereen zich laat afleiden en vermaken, door ambities en verleidingen, waardoor we afgeleid worden door een druk en serieus leven, met veel studie, vermaak, sociale verplichtingen en werk, terwijl we ook nog eens denken die dingen geconcentreerd te moeten doen.

Het zijn de manieren waarmee mogelijkheden worden gecreëerd om valse collectieven te doen ontstaan, zoals politieke Unies.

Politieke clusterringen zijn het valse ego op collectief niveau: het is de valse identiteit op collectief niveau; het manifesteert zich *buiten* onszelf, maar we krijgen aangeleerd dat het zo moet, door te leren om geen macht en controle over onszelf te moeten willen... en we voeden het geheel verder door het onderdrukken van al onze negatieve intenties, en de kenmerken ervan te maskeren. Het clustert zich vervolgens in de machtsorganisaties en instituten die ons er vervolgens van weerhouden de juiste kennis over de werking hiervan te leren.

Wat we onderdrukken, verloopt automatisch in ons. Wat we zelf niet willen, vindt expressie in een ander. Wat we collectief onderdrukken, geeft macht aan sommige personen of groepering of instanties. Ons onderbewuste is gevuld met de intentie van het

onderdrukte en het collectief-onderbewuste manifesteert het als organisaties, om te passen op de reflectie van onbewuste mind.

Doordat hele bevolkingen uitsluitend de negatieve kenmerken van het valse zelf onderdrukken, komen ze gezamenlijk in sommige personen tot uiting. Ze kunnen zelfs gezamenlijk in één persoon tot uiting komen. Kan je je dat voorstellen? Alle negatieve kenmerken van de ego's van alle mensen samen, kunnen gestalte krijgen in één persoon! Hoe noem je zo iemand? Dat is wat ze willen! Dat is waar de hiërarchie van egoïsche piramidesystematiek toe leidt... totale tirannieke hegemonie.

De machtigen voeden zich letterlijk met de door ons onderdrukte energieën en ze leren ons de ideologische principes dat zijzelf nodig zijn... waarmee we de macht en controle over onze eigen levens niet beseffen, en we de macht en controle over onszelf zelfs niet willen, maar het onderdrukken en het uiteindelijk weggeven, om het vervolgens intern te blijven voeden door het onderdrukken van negatieve intenties, terwijl we de zichtbare symptomen, naar buiten toe, leren maskeren... Het leidt tot het bouwen van een systeem van symbolische afhankelijkheid, terwijl we altijd onderling afhankelijk zijn van elkaar op symbiotische wijze, maar dat feit wordt genegeerd.

Het zit hem in de werking van de kosmos zelf, en daarmee is de oplossing in onze handen, om alle machtige instanties en personen, om te toveren tot vredelievende organisaties en mensen. De wereld heeft ca. zeven miljard mensen, en de groep machtigen is niet eens vijf procent. Als wij onze zinvolheid expressie gaan laten vinden en er teveel van hebben, waardoor we zelfs zinvolheid moeten gaan onderdrukken, dan zal de wereld van vrede een feit zijn.

Praktisch niemand die werkt in de instanties en organisaties die uit de onbewuste principes zijn voortgekomen, weet dat het onderbewuste principe in werking is, waardoor we onwillekeurig meewerken aan de verkeerde vulling van het onderbewuste, doordat ze de juiste informatie ook niet hebben. *Het is tevens een reden waarom vechten tegen het systeem geen zin heeft.*

Het is slechts in de hoogste echelons van religie en aanverwante groeperingen bekend dat deze werkwijze misbruik maakt van zelfkennis, om het occult te maken. Aangezien je niet kan praten over wat je zelf niet weet, werken we allemaal onwillekeurig mee. Ondanks onze intenties om de wereld beter te willen maken, werken we mee aan de ondergang ervan. Het bevechten van het systeem heeft daarom totaal geen zin, want je vecht letterlijk met je reflectie. Het is alleen maar een manifestatie van het onderdrukte, op collectief niveau.

Je gaf geboorte aan je ego, doordat je, zoals je bent, niet goed genoeg bevonden werd. Je moest beter zijn dan je was. Je moest verplicht naar school en deed niet wat zinvol voor je voelde. Je ging daardoor niet op in wat je deed, maar leerde in plaats daarvan intellect en

concentratie, als gereedschap om je staande te kunnen gaan houden in de wereld. Je ging verplicht meedoen met allerlei zaken die je eigenlijk niet wilde en voedde daarmee de persoonlijkheid, als schizofrene reactie van je geest.

Er werd je verteld dat je “goed” moest zijn en niet “slecht”, waardoor je ging *onderdrukken* wat negatief in je was, in plaats van dat je ernaar ging kijken om te begrijpen waarom je dat doet. Je werd geleerd om je *netjes voor te doen* en je *te gedragen in gezelschap*, waardoor je je netjes voor ging doen en je maskers ging dragen. In essentie maakte het je hypocriet.

Het feit dat je de positieve kenmerken in je persoonlijkheid wel onder ogen komt, doet er vervolgens constant afbraak aan, waardoor die gedeelten steeds weer verdwijnen. Je negatieve kenmerken leerde je onderdrukken, waarmee ze buiten je gewaarzijn automatisch voor je functioneren. Je snapte vervolgens niet hoe het toch komt dat de wereld zo in oorlog blijft en er zoveel ellende op de wereld is, terwijl je toch altijd je best doet om er het beste van te maken. Je leerde niet over de grote kosmische stromen, want die kennis werd ver bij je vandaan gehouden en uit oude geschriften is het amper op te maken. In plaats daarvan leerde je concentratie en vernauwde je je bewustzijnsstroom, totdat het niet meer dan alleen de voorhanden zijnde taak kon bevatten. Je kon niet de dingen doen die je eigenlijk wilde doen en gaf geen aandacht meer aan je innerlijke dromen. Je kon niet doen wat je had moeten doen, zelfreflecteren, want dat is onderdeel van de zelfkennis die je onthouden is. Vervolgens vond je jezelf nergens goed genoeg en deed je je overal anders voor en onderdrukte je alles wat ongewenst was. Je deed wat je **niet** wilde, maar kon niet anders meer. Het moet nou eenmaal allemaal zo. Je kon er in je eentje niets aan veranderen. Het was niet wat je wilde, maar je bent er vrij in, al krijg je daarmee maar een gedeelte van je wezen ter beschikking, vijf tot tien procent. Maar, *zou je expressie geven aan je wezen... dan zou er geen identiteit zijn, geen ego. Dan zou het juiste, het wezenlijke en het zinvolle, er teveel voor je zijn om iets mee te kunnen doen, en zou je daar dingen van onderdrukken, dan zou het daarmee naar het onderbewuste geduwd worden en automatisch voor je functioneren, van daaruit komt het in het collectieve aan. Wanneer veel mensen hetzelfde aan zinvol verlangen onderdrukken, dat waar we zelf van overlopen, al het goede... dan gaat zich dat organiseren en krijgt het manifestatie in organisaties en anderen. Instituten en organisaties zullen ervoor opgericht worden om voor elkaar te krijgen wat de grote groep wil, maar waar men niet aan toekomt.*

Het universum heeft dit fenomeen voor je in zich. Het clustert en organiseert uit zichzelf al wat mensen aan overdaad in hun onderbewuste hebben, wat ze diep vanbinnen aan intenties hebben... Het universum wil voor je manifesteren wat je maar wilt. Je stem zal gehoord worden zonder hem weg te geven... er wordt naar je geluisterd.

Je stem wordt dus gehoord... op beide manieren, zowel door het negatieve te onderdrukken of anderszins, maar tot nu toe hebben we onze stemmen weggegeven. We zijn de organisatie van de wereld symbolisch weer gaan geven, terwijl het dus slechts een

symbolische weergave is van HOE HET AL WERKT. We leven ondersteboven: het principe is gekaapt.

Het ego beschermt zichzelf slechts, en de expressie van je wezen blijft daardoor ongezien en ongehoord... je wezen, die je volledige macht en controle over je eigen leven geeft.

We geven onze stem nu weg aan anderen, letterlijk en figuurlijk. De macht en controle over al onze levens, uit zich in hen aan wie we onze stemmen hebben weggeven. We gaan ervoor stemmen en geven onze stemmen weg aan politici etc. die zelf net zo egoïstisch zijn. Het stemmen is daarmee slechts symbolisch, maar door inhoudelijk naar politici te luisteren en daadwerkelijk naar de stembussen te gaan, verankeren we daarmee dus slechts een fictieve noodzaak... waarmee we voor onszelf bevestigen dat het echt zo werkt als de machtigen zeggen.

Het verankeren, door te stemmen op een politieke partij of iets dergelijks, geeft er in je mind een waarde aan, waarmee je denkt dat het echt iets betekent. Het stelt in werkelijkheid niets voor, behalve dat we het principe van stemmen daarmee een waarde geven: je verankert het in jezelf. Gelijktijdig geef je je macht en controle weg aan iemand die die macht en controle over jou gaat uitoefenen, maar die die macht niet waardig is. De intentionele lading die de werkelijke macht en controle in zich hebben, zijn gevoed vanuit het collectief-onderbewuste, welke gevuld is met alle negatieve intenties die we gezamenlijk hebben onderdrukt.

Als je wilt weten hoe de kwaliteit van de energie in het collectief-onderbewuste is, kun je dat direct ervaren. Voel zelf de aanwezigheid van de kwaadaardigheid in je maar eens, als je controle en macht over iemand wilt uitoefen, dan voel je de venijnigheid van de onderdrukte egoïsche kenmerken en intentionele lading, vanuit het collectief-onderbewuste. Het is gigantisch en het is in het hoofd gesitueerd, om precies te zijn in het R-complex, maar het heeft vertakkingen naar alle door de egoïsche persoonlijkheid bezette plekken.

Je ratio praat vervolgens ieder handelen van jezelf, telkens weer goed; het zal met redelijke, logische en overtuigende scenario's aankomen, om de handelingen en gedragingen die uit de onderdrukte macht- en controlekenmerken voortkomen, te vergelijken. Dat is de situatie in sommigen van de machthebbers van onze planeet. Het zijn sommigen van de mensen die ons besturen en hen uit de hogere hiërarchie van de loges die hiervan gebruikmaken. Ze voeden zich met de onderdrukte negatieve lading van het collectief-onderbewuste.

Politici weten dat ze de macht die hun “gegeven” is, moeten beschermen met wetten en regels... want er is geen werkelijke verplaatsing van macht daar... het is slechts door de werking van de kosmos zo, maar als jij het negatieve niet meer onderdrukt, dan is de macht niet meer bij de politici en religieuze bestuurders. Het geheel is illusoir door symbolisch te zijn. Daarom hebben de machtigen wapens, politiemachten en legers nodig, om de

“gegeven” macht te kunnen behouden. Het is slechts een reflectie. Het is slechts de onderdrukkende werking van onze eigen geest, maar door velen tegelijk gedaan, en via verkiezingen weggegeven aan de weinigen en instituten.

Wanneer we expressie zouden geven aan wat we nu onderdrukken, dan loopt de energie ervan, in de vorm van gedachten, verlangens, handelingen etc., alles met intenties, niet meer het onderbewuste in, en komt het niet in het collectief-onderbewuste aan. Wanneer we naar onszelf gaan kijken en onder ogen komen wat onze eigen manipulatieve neigingen zijn, zullen ze uit ons verdwijnen, waardoor alles wat we daarna doen, niet meer zal zijn geïmpregneerd met de onderdrukte negatieve intenties... Het verandert alles. Het collectief-onderbewuste krimpt, qua negatieve vulling, door jouw deel in jezelf onder ogen te komen en het expressie te laten vinden. Je negativiteit verdwijnt uit het collectieve en jouw bewustzijn zal groeien. De macht en controle komt weer bij jezelf aan, en de met negatieve lading geformeerde instituten en machtsorganisaties zullen erdoor slinken, tot ze van de aardbodem zijn verdwenen... *en laat ze deze keer niet alleen worden vervangen door positieve, maar ook door natuurlijke en wezenlijke. (Zie Deel 3 – “Emotioneel vergroei”.)*

Het is door politieke en religieuze redenen dat de grootste oorlogen worden uitgevochten. Ook al is er géén realistische dreiging, dan nog zullen groepen tegenover elkaar staan, klaar om te vechten voor waar ze in geloven... gebaseerd op niets anders dan ideeën, woorden en gedachten, die allemaal voortkomen uit het valse zelf dat zich wil verdedigen, omdat het niet naar zichzelf kijken wil... *maar het is slechts je geest die zich heeft vormgegeven door de inhoud niet te bespiegelen in het hele, door je er bewust van te worden, door je te bespiegelen in bewustzijn, waardoor dat kan.*

De egoïsche mind is zo dat hij stellig gelooft wat hij onthouden heeft en zich wil verdedigen tegen alles wat er niet mee overeenkomt. Het vraagt daarmee je eigen aandacht om ernaar te kijken, maar we projecteren het naar buiten, in plaats waarvan we het zouden moeten reflecteren in ons zelf. **Het is de kwintessens van alle strijd.**

We zullen door deze principes, allerlei wettelijke regelgeving blijven vergroten, totdat niemand meer vrijheid kent, maar iedereen “veilig” is opgeborgen. Onze onbewust onderdrukkende toestand, staat toe dat een enorme hoeveelheid regels gecreëerd worden, die onszelf net zo beperken, als tegen wie of wat we denken beschermd te moeten worden... Het bestaat slechts, omdat we zelf-onderdrukkend bezig zijn, maar we dat niet begrijpen. We ontkennen de negatieve kenmerken van ons egoïsche structuur en we drukken ze weg het onderbewuste in, om de confrontatie ermee te ontwijken en daarmee te denken dat het er niet is. We vullen zodoende het collectief-onderbewuste met al we niet willen, terwijl “zij” vanuit de mentale toestand van “macht en controle uitoefenen over een ander”, het

collectief-onderbewuste aanspreken om er energie en intentie uit te halen... maar wij ze die macht en controle over onszelf geven, omdat ons geleerd wordt dat zo te doen.

We vinden onszelf goed, maar niets is goed, anders zou niemand de wereld willen veranderen. We vinden onszelf goed zo, maar het kan niet zo zijn, anders zou de externe reflectie niet zo zijn als die is.

Je kan de macht en controle niet terugkrijgen door te vechten tegen hen aan wie je het zelf gegeven hebt. Je maakt het verdedigingsmechanisme ervan slechts sterker door. Je voedt datgene wat je wil bestrijden vanuit je eigen onderbewuste, maar je maakt het externe verdedigingsmechanisme sterker in je directe gevecht ermee. Je kan de machtigen zo niet bevechten; het heeft ons medeleven nodig en inzicht in onszelf.

Je kan alles uitsluitend zelf terugnemen zonder slag of stoot, door je eigen mentale werkwijze te bespiegelen en expressie te geven aan je emoties en intenties. Als voldoende mensen dat doen, zal de hele maatschappelijke schizofrenie erdoor uiteindelijk verdwijnen.

Je zal honderden kenmerken van het ego tegenkomen tijdens je zelfreflectieve en contemplerende momenten. Allerlei dingen waarmee je jezelf dagelijks confronteert, zal je tegenkomen. *Het is onzinnig om ze allemaal te proberen te benoemen, daarvoor kun je een psychologieboek met aandoeningen hanteren.* -mm Alle problematische kenmerken zijn al in kaart gebracht. Ze hebben er alleen geen oplossingen voor, dat zal nu hopelijk anders gaan worden. Je bent namelijk zelf de oorzaak en dus ook zelf de oplossing. Je werkt slechts met de symptomen van geprojecteerde en onderdrukte gewoonten, die je egoïsch houden met rationele ideologie... zonder ooit je eigen zin te hebben gedaan.

Het is alles slechts een “in onbewuste staat verdrongen negativiteit” die zichzelf reflectief manifesteert, door een verplaatste eigen macht en controle... die in een ander expressie vindt. Maar ik geloof niet dat het kwaad daarmee gaat winnen, want de mogelijkheid om jezelf te bevrijden is intrinsiek beschikbaar, en daarmee zullen de machtigen van de wereld uiteindelijk hun macht verliezen. De wereld gaat vrij worden en eerlijk en heel. De mensheid gaat zich met elkaar verenigen en haar eenheid gaat worden beseft. Het gaat gebeuren. Het is al bezig. Het is onvermijdelijk. Het is inherent. Het is intrinsiek. Het is het Zelf.

Scheiden doet vernietiging ontstaan

De onbewuste principes van de menselijke gesteldheid, liggen aan de wortels van alle individuele en collectieve problematieken... welke het directe gevolg zijn van het feit dat bewustwording nooit gepromoot is geweest en zelfs ver bij je vandaan is gehouden, om de wereld zo op te kunnen zetten als ze nu is.

De bevolking van de rijkste landen, heeft de minste bewuste groei doorgemaakt, en de armste de meeste. De bevolkingen van de rijkste landen zijn het meest egoïsch en hebben

eeuwen uitsluitend persoonlijk gewin nagejaagd en allerlei doortrapte listen uitgevonden om rijk te worden en die rijkdom te kunnen behouden, en namen daarvoor de rijkdommen van alle anderen op de wereld af... daarom zijn het de armste bevolkingen die het meest last hebben van de macht van de rijkste, want de rijkste bevolkingen zijn het meest onbewust. De rijkste bevolkingen functioneren nog steeds uitsluitend als een identiteit, in plaats van als wezenlijke entiteit... en de identiteit wil bezitten, vechten en zichzelf beschermen, maar alleen de wezenlijke entiteit kan volwassen worden en delen.

Legers en geheime organisaties, hebben de meeste zelfkennis van de wereld gestroopt en tegen hun eigen bevolkingen gebruikt, waardoor de bevolkingen van de rijkste landen het meest bespeeld zijn. Vervolgens hebben die bevolkingen de meest doortrapte manieren ontwikkeld om zichzelf en anderen te kunnen exploiteren voor eigen gewin. De rijkste bevolkingen hebben de meeste ideologische zienswijzen in hun kennissystemen, en ze hebben daardoor de minste bewuste groei van alle bevolkingen ter wereld. De rijkste landen zijn daardoor het meest gewelddadig en hebben daardoor de meeste wetten en regelgeving om de eigen bevolking en anderen, onder controle en binnen machtssturen te houden. Daartegenover staat dat alle bevolkingen beginnen te zien welk een schade ze doen. Door de vele documentaires en boeken die de industriële en oorlogsvernietiging van de mensheid tastbaar maken... het is een bewustwordingsbeweging geworden die de hele wereld in korte tijd gaat doen contempleren naar de oorzaak. En de oorzaken zijn vele, maar ze zijn alle eenvoudig te verhelpen. Het grote probleem is ieders wereldbeeld, wat vanuit ideologie als identiteit is ontstaan: het probleem is aan de basis de mind en het ego.

Voor ons bestaan wetten en regels slechts om op eenieder controle uit te oefenen, omdat we de controle over onszelf niet beseffen... en we krijgen aangeleerd dat het zo moet, waardoor de regels en wetten niet bestaan voor veiligheid of goede zorg... dat is slechts een rationalisatie die in reflectie past. Het is doordat de mens niet geleerd wordt dat hij naar zichzelf kan kijken, dat de maatschappelijke wereld om hem heen een reflectie is van zijn eigen innerlijke toestand. We worden niet geleerd dat de werkelijkheid om ons heen een groot zichzelf delend organisme is, waardoor we het willen bezitten, maar we het niet willen delen.

Het is de onbewuste geest die niet kijkt naar wat hijzelf vanbinnen doet en daardoor niet ziet wie hij zelf is, waardoor hij niet ziet dat hij bezeten is van wat het ego wilt, en kijkt naar wat hij bezitten kan. Het is slechts projectie door gebrek aan zelfreflectie en het bestaat alleen in de bubbel van identiteit. Het ego *denkt* alleen maar dat het iets bezitten kan; in werkelijkheid bestaan alle bezittingen los van het, en zelfs het wezen waar het ego in is, is er los van.

Het ego wil de abstractie die bezit psychologisch met zich mee brengt, beschermen... dat is een projectie van het feit dat het ego zichzelf wil beschermen en niet wil afsterven: het wil veiligstellen wat het in bezit heeft. Alle wetten en regelgevingen, hoe klein ook, zijn

van daaruit opgezet... en ze beschermen daarmee de achterliggende organisaties, die ook niet willen stoppen te bestaan als entiteit: als rechtspersoon met een instelling en een staat... Het zijn abstracties, vormgegeven met namen die een symbolische beleving met zich meebrengen, waardoor je het behandeld als wezenlijk.

We hebben zo een wereld gemaakt die de kleinste groep bezitten kan en beschermen laat, wat door de grote groep gemaakt wordt en beschermen moet! We geven onze macht en controle weg aan anderen, door niet te beseffen dat we daarmee onze eigen groei verhinderen. De onderdrukte controle van ons eigen leven verdwijnt daarmee naar de diepere regionen van de mind, het onderbewuste en verder het collectief-onderbewuste in. We krijgen geleerd onze eigen groei een halt toe te roepen. Het is waarom we het ego nog niet ontgroeid zijn en de delende mensheid nog steeds geen feit is... terwijl het anders nooit zover had gekomen.

We scheiden de bewuste en onbewuste regionen van ons bewustzijn van elkaar. De bewuste en onbewuste regionen van bewustzijn, zou je zo kunnen voorstellen: dat wat je voor je ziet, is bewust, en dat wat nu achter je is, is onbewust. Dat wat achter je is, wordt niet door je gezien, maar het is net zo goed daar. We houden “bewust zijn” hoog in het vaandel, maar duwen wat we als “onwenselijk” hebben bestempeld naar het onderbewuste... Het is ons slechts zo geleerd. Het onderbewuste vult vervolgens met dat: de onwenselijkheden, welke vervolgens buiten je zicht, automatisch in je functioneren. Alles wat we doen wordt vervolgens geïmpregneerd met de onderdrukte intenties, en verspreidt daarmee naar alles en iedereen die ermee in aanraking komt. Het gebeurt vanuit het onderbewuste, dus je ziet het niet in je bewuste omgeving: je ziet het niet voor je, maar je laat het achter je... maar je hebt het toch altijd bij je en het is daarmee in alles wat je doet aanwezig... en het groeit. Het is hoe je groeit, maar het vult nu met negatieve intenties, waardoor we langzaam richting zelfvernietiging gaan... en omdat het ons zo geleerd wordt, is praktisch alle menselijke leer occult: onze leer is een op intellect en ego gebaseerde hiërarchie en status structuur, die zich met geweld verdedigt tegen hen die het mogelijk maken dat het er is... Een leger is daarin niets anders dan een religieuze orde of een criminele organisatie of een bedrijfshiërarchie; ze hebben exact dezelfde structuur, ze zijn identiek: een met status beklede hiërarchie, een piramide van hypocrisie.

We scheiden ons innerlijk en ons uiterlijk ook van elkaar... maar door ons innerlijk en uiterlijk als verschillend te zien, ontgaat ons dat ze beide reflecties zijn van elkaar. Ze zijn niet alleen met elkaar verbonden, in werkelijkheid zijn ze één en gedragen zich als één geheel. Je bent één organisme, één wezen. Je innerlijk en je uiterlijk, zijn niet twee. Het is het innerlijk van het uiterlijk en het is het uiterlijk van het innerlijk.

Je lichaam is de uiterlijkheid van het innerlijk en de mind is de innerlijkheid van het uiterlijk. Het innerlijk van je lichaam is je mind, en je uiterlijk van je mind is je lichaam. De twee zijn in meditatie met elkaar en geven samen expressie aan wat is. Je mind is je innerlijk lichaam en je lichaam is je uiterlijke mind.

Wat iemand op je projecteert, komt via je buitenkant naar binnen... en zo projecteer je wat je vanbinnen voelt en meemaakt, via je buitenkant op anderen. We geven het aan elkaar door, want we zijn zelf ook één met elkaar. We zijn allen één met elkaar en delen van en met elkaar, als één organisme.

De natuur heeft je als geheel gemaakt, maar de natuur is zelf één... en alles wat uit de natuur voortkomt, zijn lange kettingen van organismen die in steeds grotere mate het geheel bevatten... totdat het een organisme voortbrengt dat in z'n totaliteit het geheel is. Zo'n organisme is de mens.

Als zuivere fractal van het geheel, zo ben je. Er is geen divisie daar. Er is geen onderscheid mogelijk. Je bent één met het geheel en het geheel is één met jou. Door delen van jezelf te ontkennen of niet te willen of niet te willen zien, duwen we ze uit het bewuste, naar het onderbewuste en uiteindelijk naar het collectief-onderbewuste... waarmee je de expressie van die delen in een ander creëert, met de intentionele lading die we erbij hebben.

We onderdrukken echter uitsluitend onze negatieve kenmerken en onze macht en controle, en we geven ze dan weg aan anderen in wie ze culminereren. Het wordt je gepresenteerd alsof het goed is dit zo te doen, maar er komt niets goeds van. Het kan niet. De opzet is niet zo, want eenmaal het in een ander gemanifesteerd is, keert het zich tegen je in reflectie. Het is een kaping van het principe om het zo te doen. Het negatieve in de velen, uit zich in de weinigen die de velen regeren.

Niet dat je het positieve moet onderdrukken en het negatieve expressie laten vinden, maar het zou op dit moment van de geschiedenis de mensheid wel helpen, want ieder mens heeft duizenden ideeën voor een betere wereld, waar we nu niets mee doen.

Het positieve kom je wél onder ogen, en daarmee verdwijnt het uit je, waardoor je positiviteit voor jezelf moet cultiveren om het in je leven te houden. Je zal het negatieve niet willen zien en er zelfs positieven op projecteren. Je zal overal het positieve in willen zien. De mens is enorm in de war. Zowel het positieve als ook het negatieve, zijn kenmerken van het valse zelf. Je dient ze beide onder ogen te komen en niet slechts één ervan. De moderne geaccepteerde manier is om alles positief te zien, omdat we het negatieve eenvoudigweg niet meer aankunnen.

Je dient jezelf te vinden, je valse zelf. In je herkenning van iets ervan, zelfreflecteer je het... waarmee het verdwijnt. Het natuurlijke zal erdoor in beeld komen, en het wezenlijke komt erachteraan. Het zal je uiteindelijk heelheid brengen. Er is wat mij betreft geen passender woord voor dan "het Zelf".

Om het onbewuste, collectieve en reflectieve van je geest in z'n geheel te begrijpen, zou je het zo kunnen zien: het is door het reflectieve van je geest, dat hetgeen je intern niet wilt, extern manifest wordt. Wanneer je onderdrukt wat je van jezelf niet wil zien, manifesteert het zich extern en onderdrukt jou. Het externaliseert, het manifesteert in een ander, en in de externalisering keert het zich tegen je, door het projectieve van de geest van een ander. Als

in een spiegel is het gericht op jezelf, want het is van jou afkomstig. Het zijn allemaal “spiegels” van soort, die je erop wijzen dat alles spiegels zijn, waardoor je ook naar jezelf gaat kijken.

**DOOR JE EIGEN MACHT TE ONDERDRUKKEN, GEEF
JE GEBOORTE AAN MACHTEN DIE JOU
ONDERDRUKKEN.**

Niemand kan macht over een ander uitoefenen zonder een vorm van dwang. Overheden oefenen echter, met dwang, macht uit over iedereen, waarmee overheid zichzelf een macht heeft weten toe te eigenen, die mensonwaardig is. De gesystematiseerde werkwijze voor de uitoefening van macht, doet zich daarmee ten onrechte als moreel voor, door symbolisch taalgebruik, visuele schijnheiligheid, hypocrisie en ronduit leugens, waardoor alle daaruit voortkomende ethiek in werkwijze, slechts een ethos in egoïsche symboliek van moraliteit is; het is per definitie fout, ook al komt het soms door semantiek tot eenzelfde conclusies als moraliteit.

We nemen de verantwoordelijkheid voor ons eigen leven niet, en daarmee hebben we anderen verantwoordelijk gemaakt over ons leven... de gekozen verantwoordelijken hebben ons vervolgens geleerd *dat we die verantwoordelijk niet moeten aanleren.*

Het blijft in eerste instantie bij macht en controle, want, ook al uit het zich in een enorme hoeveelheid verschillende expressies, die allemaal in wetten, statuten, verklaringen van ethiek en moraal beschreven staan, ze zijn allemaal tot deze twee terug te leiden. Het is namelijk via macht over jezelf dat je bij controle over je leven aankomt... en het is via de controle over jezelf, dat je bij liefde aankomt.

De volledige volgorde waar macht en controle in thuishoren ziet er als volgt uit: overleven, macht, controle, toelaten; het zijn de geprojecteerde varianten van de innerlijke persoonlijke toestand. De zelfreflectieve staten zijn seksueel, sensitief, emotioneel, liefdevol (Zie Deel 3 – “Menselijk dier”).

Liefde is het eerstvolgende niveau voorbij controle ofwel emotioneel. Je zal het mogelijk niet geloven, maar we bevinden ons maatschappelijk in het laagste onbewuste niveau. Het niveau van overleven is het niveau waar we ons massaal in bevinden. Macht en controle hebben we weggegeven, door voornoemde methodieken, waardoor we nooit bij het delen van toelatende liefde zijn aankomen.

Liefde is het eerste “niveau” waarin je niet meer onbewust bent. Het is een overlappend niveau, waar je zowel vanuit de onbewuste niveaus bij kunt en waarvandaan je kunt doorgroeien richting de complete vervulling van je wezen: bezieling. (Zie Deel 3 – “Zeven energetisch”). Maar dit zijn geen niveaus als hiërarchische status, maar verschillende staten van je wezen, waar je één mee kan worden door de mind te laten vallen.

Overleven doen we als soort door seks en als mens door voedsel, en in onze wereld door voedsel, seks, geld, comfort, werken en vermaak. We hebben er een heerlijke onbewuste ervaring voor onszelf van gemaakt... een die de mensheid duur komt te staan als we geen begrip gaan krijgen voor wat het betekent. We bevinden ons namelijk min of meer gedwongen in het niveau van overleven, omdat ons de juiste kennis onthouden is... en de mensen die het wisten en er in het openbaar over spraken, daarvan zijn er velen vermoord. Het dient allemaal opnieuw de wereld in te komen en deze keer zonder de mogelijkheid om die kennis nog bij je vandaan te houden. De lange periode zonder inzicht in de kosmische stromingen bewijst zich desastreus, en dat wat zou moeten groeien tot bloei, groeit in rotting. Als we niet beseffen wie we zelf zijn, zal het ervoor zorgen dat we in slechts vergrotende ellende leven, totdat we niet meer bestaan, maar als we wel gaan beseffen wie we zijn, zullen we hier eeuwig zijn.

In onze wereld wordt geld beter beschermd dan mensen, waarmee geld iets vies geworden is. Werk is meer routinematig en geestdodend geworden, waarmee “groei” slechts plaatsvindt door functionaliteit, maar er geen groei is in de mens die de functie vervult. We zijn daarin meer apparaten geworden dan mensen. Ons vermaak is meer gewelddadig dan ooit te voren en zelfs komedies zijn slechts leuk ten koste van anderen. Seks is meer pervers geworden en porno is zo normaal geworden dat zelfs bdsm-achtige situaties hoogtij vinden. De wereld is aan het verloederen, want de mens groeit niet. De mens is zelfdestrutief bezig. De mensheid smooit in z'n arrogante hoogmoed, terwijl hij de startblokken nog niet af is. Het intellectuele vernuft doet de mens de nek om, en onderwijs leidt ons allemaal dezelfde rationele benadering van de werkelijkheid in, waarmee we consequent benadrukken dat de nuttigheid van onze bezigheid en de uiterlijke opsmuk van status, uitsluitend belangrijk zijn... terwijl de innerlijke mens onvervuld en expressieloos achterblijft.

Als een zaadje in de aarde dat geen water krijgt, zo geven we onszelf geen aandacht... en de mogelijkheid om de mensheid te laten floreren, begint uit elkaar te vallen. Vergis je niet, dit leidt niet tot het einde van de wereld of iets dergelijks, maar het is wel het einde van de wereld zoals je hem kent. Slechts als we zo doorgaan als we doen, zullen we onszelf vernietigen, doordat de kosmische stromen zullen stoppen ons te ondersteunen.

Het onderdrukken van onze eigen macht en controle uit zich in groeiende mate in anderen die macht en controle uitoefenen over ons. Het leidt ertoe dat er wetten moeten zijn om in

groeierende mate te verbieden, leiden en besturen. Overheden moeten ons allerlei mogelijkheden ontzeggen, omdat we ze onszelf ontzeggen... en dat wat wij onszelf ontzeggen, zal vervolgens gebruikt moeten worden om het ons te kunnen ontzeggen. Door de principes van het onderdrukken van macht en controle, geven we geboorte aan netwerken van onderdrukkende macht en controle. Deze netwerken kunnen slechts bestaan door het feit dat ze verboden zijn... maar ze zijn daarmee in de handen van hen die het hun bevolkingen verbieden en ze zijn gericht op hen die de macht en controle erover hebben afgestaan: de bevolkingen zelf.

**WANNEER GELEGALISEERD WORDT WAT NU
VERBODEN IS, KOMEN ALLE VERBORGEN
NETWERKEN NAAR DE OPPERVLAKTE. ZE WORDEN
ZICHTBAAR EN ZULLEN DAARMEE VERDWIJNEN.
MAAR ZE ZULLEN VECHTEN EN ONTKENNEN OM TE
PROBEREN TE BLIJVEN BESTAAN.**

Het is exact zo met je innerlijk: wanneer je dat wat je nu onderdrukt, bewust gaat doen... wordt het zichtbaar voor je en zal er een einde aan kunnen zijn. Het zal aan je bewustzijn voorbijkomen en oplossen: je licht zal erop schijnen en het zal je ervan bevrijden.

Door wat nu verboden is legaal te maken, zal je kunnen zien dat het juist de wetten zelf zijn, die de verloedering, onderdrukking en degeneratie van de voltallige wereldbevolking bewerkstelligen, maar dat het begrip ontbreekt om ermee om te gaan.

Het is daarom niet dat we al de verboden dingen zomaar moeten gaan toestaan, ondanks dat het misselijkmakende en mensonterende praktijken zijn, die dienen te stoppen. Het is dat de manier hoe het tot nu toe gaat, door het te verbieden, niet de juiste methode is om ze te doen verdwijnen... en het is daarom opzettelijk zo. Wapen-, drugs-, vrouwen-, en kinderhandel etc. bestaan door het feit dat ze verboden zijn. Wanneer bovengronds zoiets zou gebeuren, zal het snel afgelopen zijn. Geen bevolking gaat het goedkeuren, maar het gebeurt nu allemaal ondergronds of officieel of illegaal, en heeft daarmee de steun van alle ondergrondse en officiële handel- en transportroutes, waarvan de normale mens geen gebruik kan maken en geen zicht op heeft, maar militaire en criminele organisaties wel. Het zijn vier handen op één buik. Ze houden elkaar aan de macht, zoals zovele maffia al gezegd hebben. Ze werken voor elkaar.

Het heeft elkaar nodig, want door iets te verbieden, leer je het te onderdrukken, waardoor het ontstaat via een ander, waarmee je het dus zelf hebt creëert. Door het scheiden van wat bovengronds en ondergronds “mag” gebeuren, zoals bijvoorbeeld met wapens het geval is, creëer je de markten die het in leven houden. We bewerkstelligen onze eigen onderdrukking hiermee en uiteindelijk onze eigen ondergang, want het zorgt ervoor dat je ontwapend bent en jezelf niet beschermen mag, maar dat je ook geen grenzen mag onderhouden, waardoor we kunnen worden overrompeld. Het geheel is iets wat door internationale macht elite in de hand wordt gewerkt, zoals we gaan zien.

En omdat het criminele element op onze wereld inmiddels een genetwerkte organisatie is, die eenieder die ermee in aanraking komt een tik van cult gedrag overbrengt, komt het aan op iedere bevolking zelf, lokaal, of enige soevereiniteit en rechtstaat en wezenlijk leven kan worden hersteld. Want dit genetwerkte criminele syndicaat is de technocratie van Unies, hiërarchisch institutionele religies en geheime organisaties: een grote bundeling van alle onderdrukkende en kapotmakende systemen die ze door de eeuwen hebben bedacht. Het bevat de mensen in de hoogste geledingen van politiek en religie, banken, maffia, chemische drugs en politie, advocaten, lobbyisten, rechters, media en farmacie, mensenhandel, wapens, fondsen, pedofilie, organenhandel, handel in kinderbloed en olie... En allemaal samen fungeren ze als de besturende machine die ons aanleert om daar als raderen van te functioneren. En het bevat daarin slechts (ver)leiders, die allen hun groepen die in hen geloven bescapelen. Om commando's te geven die ontnemen wat anderen creëren. Want als overheden echt om “hun” bevolkingen geven, dan zijn ze niets anders dan een nutsbedrijf, dat leert faciliteren wat een bevolking wilt.

Alle mensen worden slechts geleerd om rationalisaties van spirituele principes uit te dragen als waarheid die met een handelingen of expressie moet worden bewezen... maar ze zijn dus slechts de handelingen van een mind die zich heeft laten overtuigen van een leugen die de woorden gebruikt van de uitleg van de minds' perceptie: een uitleg van de minds' perceptie zoals uitgelegd door Meesters als Jezus, Boeddha en Lao Tsu: de uitleg van psychologische structuren die je perceptie vervormen.

De occulte leiders zijn de moderne farao's van de piramidesystemen en de sultans van de hypocrisie, de hogepriesters van schijnheiligheid en de terroristen van nihilisme: met allen hun ingewijde onderdanen die in de houding staan om uit te voeren wat maar nodig is om het kasteel van hun meester op de rug van de mensheid te bouwen en over de rug van de mensheid te behouden.

De culten die de massamedia je laten bescapelen als een valse fluit, maken alle slechts gebruik van de auto-hypnotische functionaliteit van de mens. En het is uitsluitend de auto-hypnotische functionaliteit waarmee ieder mens leert wat de kapotte religies en

ideologieën ervan willen. Het is een vorm van subtiële hypnose, door je informatie te geven die een vijand aanwijst, en je dan opjaagt of je passief laat zitten.

En vanuit de toppen van de hiërarchieën is de rest van de wereld langzaam ingewijd, zonder dat ze het beseffen. Zonder dat bevolkingen het zien, zijn het de bedrijven, scholen, instituten en organisaties geworden, die de ideeën volgen van tirannieke occultisten. En ze steken het niet onder stoelen of banken. Nee, ze zeggen het je duidelijk, maar je projecteert er zelfs positieven op.

Er is een Wereld Oorlog gaande, maar het is die van bevolkingen, ieder tegen hun eigen corrupte etablissement, die de internationale kabaal van nazi's, vrijmetselaars, communistische politieke unies, islamitische religieuze instituten etc. die de occulte varianten van religies cultiveren in ieder mens. En alle religies hanteren machtsstructuren met referenties naar totalitaire hegemonie. En ze pretenderen alle claims te hebben op de enige pure interpretatie van een Meester, door etniciteit, voorouders, kennis van doctrine, of wat dan ook. Ze zijn alle geïnfecteerd met cult-ideologische vervormingen. En de cult-ideologieën zijn alle ontstaan doordat mensen die naast een Meester zaten, niet begrepen wat die nou werkelijk bedoelde en die kennis naar hun eigen hand zetten. En als dan vervolgens tegen anderen werd verteld wat de Meester zei, zijn ze het gaan behandelen alsof het van henzelf was en ze zijn er hele hiërarchieën mee begonnen. Zo werd spiritualiteit tot religie.

Al de gestolen concepten en inzichten hebben zich gevormd tot systemen van controle, die we nu nog steeds zien in religies en overheden en Unies

Je kan de samenwerking van dit netwerk van criminelen zien in alles wat ze doen, als je maar redelijk doordenkt. De doortraptheid van internationale situaties die ontstaan doordat de wetgeving dusdanig is dat het de criminele bezigheden van het geheel beschermt, is zo'n duidelijk herkenbare vervorming van perceptie.

Zoals door de manieren waarop overheden officiële documenten uitreiken en daarmee de mensheid van elkaar scheiden. *Zoals gebeurt door paspoorten, die dus poort passen zijn, maar ze draaien alles graag om.* Die paspoorten worden door de vrouwenhandelaren afgenomen, zodra ze die vrouwen in de prostitutie laten werken in een vreemd land. Een land waar niet gereisd mag worden zonder officieel reisdocument, maar waar ook geen nieuw paspoort aangevraagd kan worden, omdat ze niet in dat land geboren zijn. Die vrouwen zitten dan klem en kunnen het land niet uit en ze worden geëxploiteerd voor seks. Ze kunnen niet reizen zonder door politie gecontroleerd te worden, om vervolgens door diezelfde machten zo weer terug de prostitutie in te worden gebracht. De overheden, grensdouane, militairen, politiemachten etc. werken op zo'n manier met de criminelen samen dat zulke situaties in leven blijven door wetgeving. De officiële regelgeving versterkt en biedt mogelijkheden aan criminele organisaties, waardoor overheden baat hebben bij hun bestaan... want ze bieden elkaar macht- en controlemiddelen over een bevolking... en gezamenlijk biedt dat netwerk die mogelijkheden over de hele mensheid.

Politie zou de morele “wet” van een bevolking moeten beschermen door te begrijpen hoe ze zelf moreel moeten zijn, niet door te leren te beschermen wat slechts “wet” wordt genoemd. Maar politie is daarin nu een officier van de wet, een wetsdienaar, en het uit zich door interpretatie van regelgeving die de morele distinctie niet kan maken... De wet is blind. De wetten zijn slechts door mensen beschreven doortrapte labyrinten geworden, die geen fatsoenlijk ondervraging van een zelfdenkende geest kunnen weerstaan.

Officieel is nu geregeld illegaal, doordat we het negatieve als onderwerp hanteren voor de formulering van wetgeving en het positieve volledig ontzien. Als we alleen gegevens bijhouden van alle slechteriken, dan blijven de goeden lastig gevallen worden op basis van wat de slechteriken deden, waarmee de slechte dus degene is die de regels maakt. Als we ook het positieve gaan bijhouden, zodat, als iemand gecontroleerd wordt door de politie, maar er is niets, dat dat dan ook in het systeem verdwijnt en die persoon de volgende keer minder gecontroleerd wordt, dan is snel genoeg duidelijk wie de rotte appels zijn.

Het positieve wat we in onszelf bewust doen, zien we constant vervliegen, waarmee bewustzijn, de positieve structuur van de persoonlijkheid oplost. Het negatieve wat we onderdrukken, zien we groeien, waardoor het onderbewuste ons, de intentie ervan, stopt in alles wat we doen. Als we het negatieve in de wereld aandacht geven, dan zien we het groeien, doordat het onze aandacht krijgt en daarmee ons bewuste vult. Als we het positieve in de wereld aandacht gaan geven, dan gaan we dat zien groeien.

Het ligt niet aan de mensen die in de politiemachten etc. werken, het zit hem in de onbewuste mens die slechts met de systematiek heeft leren functioneren, zonder ooit zichzelf te reflecteren.

Andersoortige scenario's vinden plaats voor drugs, wapens, geld en kinderen, maar allemaal hebben ze de samenwerking nodig tussen criminele organisaties die het *willen* en overheden die het *verbieden*... om zo complete bevolkingen te kunnen onderdrukken en te manoeuvreren naar het door hun gewenste einddoel... heerschappij vanuit het ego en geen zelfzegenschap vanuit eenieders wezen.

Dat wat we onszelf verbieden, wordt ons verboden. Dat wat je in jezelf onderdrukt, draait ongezien automatisch in de achtergrond van je mentale processen en verspreid je daarmee. Zo is het ook in de wereld om ons heen: de dingen die we verbieden door wetgeving, bestaan allemaal toch, maar buiten het zicht van de dagelijkse sfeer. Hoe meer we ontkennen dat we negatief zijn en slechts positiviteit laten zien... hoe meer we het negatieve onderdrukken en het positieve doen oplossen. Door altijd het negatieve te onderdrukken, is je onderbewuste vol geraakt met je negativiteit en loopt het over het collectief-onderbewuste in. Wat in het collectief-onderbewuste aan gelijksoortige intenties zit, manifesteert zich in organen: organisaties die de

collectieve intenties projecteren. Door ideologische zienswijzen over de werking van het maatschappelijk systeem, heb je aangeleerd gekregen om je eigen macht en controle niet te willen en met het systeem werkzaam te zijn dat de macht en controle over je leven uit handen geeft, en het zelfs zo consolideert... waardoor anderen over jou regeren.

We vernietigen daarmee onszelf, want we ver-nietigen ons zelf. Of anders gezegd: we maken onszelf niet ruimer, maar in plaats daarvan maken we onszelf kleiner. We worden nietig in plaats van dat we groeien. We ver-nietigen onszelf en als reflectie ontstaat daardoor om ons heen, een wereld die ons vernietigen wil, omdat wij ver-nietiging projecteren op elkaar. Onze toestand wil anderen leren bezitten, concurreren, manipuleren en doortrap is... en we gaan prat op die toestand, en we doen het allemaal, want het is de expressie van wat we als positief zijn gaan zien.

De wereld om ons heen geeft expressie aan de manier waarop we onszelf vernietigen: we maken onszelf in eerste instantie nietig door concentratie te beoefenen, waarmee we de ruimte van onze mind zo klein maken, dat er amper bewustzijn doorheen kan. Vervolgens maken we onszelf abstract, door intellectuele kennis en rationalisatie. De ratio maakt gebruik van aangeleerde ideologische zienswijzen, die onze egoïsche gesteldheid intact houdt. De ideologische zienswijzen vertellen je onder andere dat je in je eentje niets kan beginnen; dat de wereld altijd zo zal zijn; dat je moet vechten tegen de corruptie in de wereld en dat je overal het positieve in moet zien, dat je tolerant moet zijn en zelf terroristen je land in moet laten, ook al is je land officieel in oorlog...

Maar door het positieve op alle dingen te projecteren ontzie je het negatieve dat erin is en door tolerant te zijn bescherm je de vrijheid die dat met zich meebrengt niet. Net zoals je je eigen negatieve kenmerken ontkent, leer je jezelf het negatieve om je heen ook te ontkennen. Het wordt je zo geleerd. Je laat je vertellen hoe het is, maar je vertrouwt niet op je eigen gevoel.

De innerlijke ontkenning is subtiel, je moet ervoor op je eigen mind letten om het te zien gebeuren. Door ontkenning van je eigen negatieve kenmerken, ga je je negatieve kenmerken onderdrukken. Doordat we de negatieve kenmerken onderdrukken, functioneren ze automatisch en ongezien in de achtergrond van ons leven. Doordat we het onderdrukken van negatieve kenmerken gezamenlijk doen, vinden onze eigen vernietigende en manipulatieve kenmerken manifestatie in anderen: anderen die zich bij elkaar clusteren in machtsorganisaties en ons deze methodiek als ideologische zienswijzen bijbrengen in onderwijs, politiek, religie etc. Het is een collectieve-psychosomatiek en het leidt wereldwijd tot demonische legers van psychopatische terroristen, *die je vanuit tolerantie niet kunt weren, iets wat zelfs bij wet geregeld is.*

Het gehele spel hier op aarde is er een van deceptie voor je perceptie. Het is een sabotage van je kritieke faculteiten door misinformatie en onthouding van zelfkennis. Het heeft

geleidt tot de verheerlijking van de persoonlijkheid in onze culturen. Het ego wordt als onoverkomelijk feit gezien, en we doen het er maar mee. Het ego is tot cultstatus gepromoveerd. Het is als het ego tot God vernoemen, maar *het ego draait alles om: het is glad, gelikt, doortrapt, manipulatief, verleidend, destructief en onverschillig vals.*

Als bevolking heb je nog steeds de mogelijkheid om invloed uit te oefenen over wat je vindt dat de overheid moet doen, en dat moet ook gebruikt worden, maar als je niet begrijpt hoe je in werkelijkheid in twee werelden leeft met jezelf, dan zal het moeite geven. Daartegenover staat dat de wereld om ons heen niet de opzet heeft die we ervan denken, en dat het veranderen ervan grote moeilijkheden met zich mee gaat brengen, hoe je het ook wendt of keert... en dat is verwerkt in de functionaliteit van machtsconsolidatie door piramidesystematiek.

Bijvoorbeeld: als we overheden niet meer steunen door onze macht en controle aan hen weg te geven, verplaatsen de overheden hun mogelijkheden naar meer criminele tegenpolen. Deze en andere groeperingen, zullen dan gaan proberen de macht te verkrijgen en ze zullen veel ellende veroorzaken, waardoor we hard om overheidsoptreden zullen roepen, waarmee we weer onder controle geplaatst worden. Het lijkt hopeloos, maar het is dat geenszins: het is een zuivere reflectie van ons eigen functioneren: het is zelfbescherming.

Als je je eigen manipulatieve eigenschappen naar de oppervlakte laat komen en ze onder ogen komt, word je je er bewust van... waarmee ze stoppen je gedrag te bepalen.

Bewustwording is daarmee het antwoord, zowel maatschappelijk, door alle corruptie aan het licht te brengen, en ook persoonlijk, door bewustwording van de eigen manipulatieve kenmerken, zodat ze van de wereld kunnen verdwijnen en er wezenlijke groei in bewustzijn kan zijn.

Door je negatieve egoïsche kenmerken onder ogen te komen, onderdruk je ze niet langer, waardoor je onderbewuste niet meer gevuld wordt met al het negatieve. Doordat ze niet meer in je onderbewuste voorkomen, gebruik je het niet meer onzichtbaar. Vervolgens, doordat ze niet meer in je onderbewuste voorkomen, voeg je je negatieve kenmerken tevens niet meer toe aan het collectieve onderbewuste. Jouw negatieve kenmerken zijn daarmee uit het collectieve verdwenen. Het collectieve wordt dan kleiner, wat negatieve intenties betreft... en jouw bewuste is gegroeid. Jij bent er bewuster door: je kent meer van je eigen egoïsche kenmerken en als reflectie zal de wereld om je heen minder manipulatief zijn, want er is er één dan niet meer manipulatief. We hebben het zelf in de hand.

Waar het om gaat is, dat we de inclinatie van het optreden van onze eigen mind gaan herkennen en daardoor onze regeringen gaan sturen op een manier zoals ze bedoeld zijn... met wijsheid, vanuit een directe uitvloeit vanuit een bevolking, democratisch en met moederlijke en vaderlijke karakteristieken, en zonder immuniteit voor de “machtshebbers”. Het is in de herkenning van je eigen optreden dat het einde van alle oorlogen in zicht kan komen.

De culminatie van datgene waar “ze” al zolang aan werken, komt namelijk in beeld. Iets wat ze altijd al gewild hebben, maar wat tot een apotheose aan het komen is. De nieuwe wereld die ze willen, is niet iets wat ik zou willen, maar noch is het de wereld die zij aan ons presenteren. Wat “zij” willen is de nieuwe wereld *orde*, de nieuwe wereldsystematiek die ze in zoveel landen willen implementeren, maar uiteindelijk wereldwijd willen hebben functioneren...

Maar het gaat er niet komen, tenzij we niet uitkijken, dan ga je het zelfs verwelkomen, *maar het is gebaseerd op het ontbreken van zelfkennis.*

Ordo ab chaos is hun credo. Orde uit chaos. Met andere woorden: eerst creëren ze chaos... financieel, economische, wettelijk, landelijk, regionaal, emotioneel, mentaal, elektronisch, onderwijskundig, politiek, militair, religieus, psychologisch, medisch... welke maar werkt... allemaal dus; en dan geven ze je de oplossing, een nieuwe orde, een nieuwe ordelijkheid, de nieuwe *verordening*, die nu wordt voorbereid en geïmplementeerd. Je zal het juichend inluiden, als je niet weet wat er gebeurt en waarom dit is... terwijl het al je grondrechten zal doen verdwijnen en de wereld tot een industrie zal maken... waarmee niemand meer iets kan doen of verkrijgen zonder geld: geen voedsel, geen water, geen huis of haard. Geen soevereiniteit van volk of identiteit, maar totale gehoorzaamheid aan een gescript leven. Je kan in het systeem meewerken of in armoede leven. Het gaat geen stand houden en zal voor meer chaos zorgen dan het zegt te verhelpen, want het is nu ook de reden van alle wereldproblematiek. Het is niet de natuurlijke gang van zaken. Het is een voortvloeisel uit de onbewuste egoïsche principes op collectief niveau. Het is een reflectie van de minds van de mensheid die al het negatieve leert onderdrukken en daardoor die negativiteit een expressie geven via een ander, maar tegen de mens zelf is. Het is je eigen afgescheidende identiteit met aangeleerde onderdrukkende functionaliteit, die geboorte geeft aan de scheidende organisaties van machtsconsolidatie die de hele wereld onderdrukken. Door het negatieve te blijven onderdrukken, kunnen we het eigen ego niet oplossen en zullen de machtsorganisaties blijven bestaan en ons onderdrukken.

De persoonlijkheid bestaat uit positieve én negatieve kenmerken, waardoor het ego blijft als je één kant niet wilt zien. Door het positieve in je *wel* te zien, lost het op, maar je komt zo niet tot heelheid. Je blijft positiviteit als deugdelijke eigenschap opvoeren, om het vele negatieve in de wereld te compenseren, maar dat gaat nooit lukken. Je persoonlijkheid blijft namelijk intact, want je ontkent een deel van jezelf, het negatieve deel. Het gepromote positivisme in onze wereld, leidt er zelfs toe dat je het negatieve positief gaat noemen. Je wordt overal aangemoedigd om positief te zijn en overal het positieve in zien. We cultiveren positiviteit, omdat we veel negativiteit zijn gaan herkennen, maar we nog niet beseffen dat we er deel aan hebben... anders zou je je er niet langer voor interesseren, want door bewust met je positiviteit om te gaan, verdwijnt het telkens weer. *Daarom wordt het door iedereen gepromoot om positief te zijn! Het verdwijnt telkens weer!!* We leren elkaar positief te zijn, in een poging het negatieve de wereld uit te helpen, maar het werkt niet zo. Het negatieve blijft en het negatieve groeit, omdat we het niet onder ogen komen.

Wanneer we het positieve én het negatieve, van onszelf onder ogen komen, zullen we ons van beide delen bewust worden, in onszelf, en daarmee kan de heelheid ervan worden ingezien: namelijk, dat het positieve en het negatieve elkaar niet alleen uitsluiten, maar ook complementeren... tegelijk. Je dient ernaar te kijken en te accepteren wat het is. Je dient ernaar te kijken en te accepteren dat je zo bent. Ze vullen elkaar aan tot één geheel, waarmee ze beide, tegelijk in bewustzijn oplossen, door in te zien hoe ze niet zonder elkaar kunnen bestaan, en uiteindelijk zal dat de persoonlijkheid als geheel doen verdwijnen. Er is dan altijd balans... inherent en intrinsiek aan de harmonie van bewustzijn, omdat er dan geen onderscheid creërende, beoordelende, onderdrukkende, associatieve identiteit meer is.

Onderscheid creëert hiërarchie

De huidige systematiek wil één mens aan de top; één mens wil het om de wereld te regeren, één president, keizer, demagoog of hogepriester van soort; één mens die het voor het zeggen gaat hebben... en als de Europese Unie zich koppelt aan de Amerikaanse Unie en aan de Australische Unie en aan de Pacific Union en aan de Afrikaanse Unie, zal de wereld weer verdeeld worden in regio's, waarna er geen landen meer zijn met soevereiniteit, uniciteit of eigen cultuur. Daarmee verdwijnen alle landen en soevereine mogelijkheden van de wereldbevolkingen, waarmee de hele wereld is overgenomen door de nazi en vrijmetselarij culten, inclusief occulte terreurreligie.

De Unies zijn daarin als beurzen voor machtsmakelaars. Het is als een opengewerkt casino waar machtigen deals maken om de mensheid alles te ontnemen en dan terug te kunnen verkopen. Het is het nieuwe Babylon, kijk bijvoorbeeld maar eens goed naar het gebouw van het Europees Parlement in Strassbourg; het is een gemoderniseerde replica van de toren van Babel... en dat is tevens al ze er doen: babbelen... Het woord “babbelen”, komt van “babel”, omdat de toren van Babel gebouwd werd door honderden verschillende volken die niet elkaars niet spraken, waarmee ze hen uniform konden informeren om ze te laten samenwerken, zonder dat ze een uniform droegen. De huidige politieke apparaten doen hetzelfde: ze babbelen om iedereen informatief vorm te geven, zodat ze ons kunnen besturen zonder ons een uniform te laten dragen... naar het door hun gewenste einddoel: één mens aan de top. Het is de utopie van politiek en religie.

De gestructureerde wereld uit zich in Europa in de vorm van de EU, het is een geplande orde, waarvan de naam voortkomt uit het Grieks. Het woord “Eu” is Grieks voor “het goede”. Het woord “Eutopisch” komt daar vandaan. Wij kennen het als utopisch, als utopie. Het is eutopisch om alle macht dusdanig te structureren dat er geheerst kan worden door één persoon; één ego dat is. De EU top is eu-top-isch, maar slechts als symbolische beleving, want ze bouwen de piramide van macht; ze bouwen de piramide van controle, de piramide van deceptie. Het heet “eutopisch”, zodat als je erover leest... je over “het goede” leest, maar het is slechts in woord zo, want “het goede” is voor hen, de occulte orde. De